

BOSNA I HERCEGOVINA
FEDERACIJA BOSNE I HERCEGOVINE
VRHOVNI SUD
FEDERACIJE BOSNE I HERCEGOVINE
Broj: 03 0 K 023950 25 Kž 13
Sarajevo, 16.09.2025. godine

U IME FEDERACIJE BOSNE I HERCEGOVINE

Vrhovni sud Federacije Bosne i Hercegovine u Sarajevu, u vijeću sastavljenom od sudija Dragana Čorlije kao predsjednika vijeća, Emira Neradina i Sonje Radošević kao članova vijeća, uz učešće zapisničarke Živane Roić, u krivičnom predmetu protiv optuženog S.Ć., zbog krivičnog djela Ubistvo iz člana 166. stav 1. Krivičnog zakona Federacije Bosne i Hercegovine, odlučujući o žalbama braniteljice optuženog S.Ć., optuženog S.Ć. i M.Ć., majke od optuženog S.Ć., izjavljenim protiv presude Kantonalnog suda u Tuzli broj 03 0 K 023950 24 K od 09.01.2025. godine, nakon sjednice vijeća održane dana 16.09.2025. godine, donio je sljedeću:

PRESUDU

Žalbe braniteljice optuženog S.Ć., optuženog S.Ć. i M.Ć., majke od optuženog S.Ć., odbijaju se kao neosnovane i potvrđuje presuda Kantonalnog suda u Tuzli broj 03 0 K 023950 24 K od 09.01.2025. godine.

Obrazloženje

Presudom Kantonalnog suda u Tuzli broj 03 0 K 023950 24 K od 09.01.2025. godine optuženi S.Ć.oglašen je krivim zbog krivičnog djela Ubistvo iz člana 166. stav 1. Krivičnog zakona Federacije Bosne i Hercegovine (KZ FBiH), pa je, primjenom navedene zakonske odredbe, kao i odredaba iz članova 42., 49. stav 1. i 2. i 43. KZ FBiH osuđen na kaznu zatvora u trajanju od 20 (dvadeset) godina. Istom presudom, na osnovu člana 57. stav 1. KZ FBiH, odlučeno je da se optuženom u izrečenu kaznu uračunava vrijeme provedeno u pritvoru od 08.09.2023. godine do upućivanja na izdržavanje kazne, dok je na osnovu člana 212. stav 3. Zakona o krivičnom postupku Federacije Bosne i Hercegovine (ZKP FBiH) oštećena G.B. upućena da imovinskopравни zahtjev može ostvarivati u parničnom postupku, a na osnovu člana 202. stav 4. ZKP FBiH optuženi S.Ć. je oslobođen od obaveze da naknadi troškove krivičnog postupka.

Protiv navedene presude žalbe su izjavili braniteljica optuženog S.Ć. advokat Belma Balijagić Džuho iz Tuzle, optuženi S.Ć. i M.Ć., majka od optuženog S.Ć..

Braniteljica optuženog je žalbu izjavila zbog bitnih povreda odredaba krivičnog postupka, pogrešno i nepotpuno utvrđenog činjeničnog stanja i zbog odluke o krivičnopravnoj sankciji, uz prijedlog da se žalba uvaži, pobijana presuda ukine i predmet vrati prvostepenom sudu na ponovno odlučivanje ili da se pobijana presuda preinači na način da se optuženi oslobodi od optužbe.

Optuženi S.Ć. žalbu je izjavio zbog bitnih povreda odredaba krivičnog postupka, povrede krivičnog zakona, pogrešno i nepotpuno utvrđenog činjeničnog stanja i povrede člana 5. Evropske konvencije o ljudskim pravima (EKLJP) i člana II/3d Ustava Bosne i Hercegovine, uz prijedlog da se njegova žalba uvaži, pobijana presuda ukine i predmet vrati prvostepenom sudu na ponovno odlučivanje ili da se pobijana presuda preinači na način da se optuženi oslobodi od optužbe.

M.Ć., majka od optuženog, žalbu je izjavila zbog pogrešno i nepotpuno utvrđenog činjeničnog stanja i „pogrešne primjene materijalnog prava“, uz prijedlog da se njena žalba uvaži, pobijana presuda ukine i optuženi oslobodi od optužbe.

Odgovor na žalbu braniteljice optuženog i majke od optuženog dostavila je kantonalna tužiteljica iz Tuzle, u kojem je predložila da se žalba optuženog, njegove braniteljice i majke od optuženog odbiju kao neosnovane i da se potvrdi presuda Kantonalnog suda u Tuzli broj 03 0 K 023950 24 K od 09.01.2025. godine.

Federalna tužiteljica je u svom podnesku broj T03 0 KTŽ 0112323 25 od 27.03.2025. godine predložila da se žalba braniteljice optuženog S.Ć., optuženog S.Ć. i majke od optuženog S.Ć. odbiju kao neosnovane i potvrdi presuda Kantonalnog suda u Tuzli broj 03 0 K 023950 24 K od 09.01.2025. godine.

Sjednica vijeća je, u skladu sa odredbom člana 319. stav 1. ZKP FBiH, održana bez obavlještavanja stranaka i braniteljice optuženog jer u izjavljenim žalbama nisu tražili da budu obaviješteni o sjednici vijeća.

Ovaj sud je pobijanu presudu ispitao u granicama žalbenih navoda i po službenoj dužnosti u smislu odredbe člana 321. ZKP FBiH, imajući u vidu i navode iz odgovora na žalbu, pa je nakon toga odlučio kao u izreci iz razloga koji slijede:

Kada je u pitanju osporavanje prvostepene presude zbog bitnih povreda odredaba krivičnog postupka, bitno je istaći da drugostepeni sud, u skladu sa prethodno pomenutom zakonskom odredbom, ne pazi po službenoj dužnosti na takve povrede, nego samo ispituje navode o bitnim povredama odredaba krivičnog postupka koji su istaknuti u žalbi, krećući se u okviru datog obrazloženja žalbenih navoda o takvim povredama.

Braniteljica optuženog u žalbi ukazuje da je sud u pobijanoj presudi naveo da je svjedok E.A. ispitan „kao dokaz odbrane“, što ne odgovara činjeničnom stanju, obzirom da je ovaj svjedok ispitan na prijedlog optužbe, te ujedno ističe da ovaj svjedok nikada nije otpušten. Međutim, kako braniteljica u žalbi ne tvrdi da je time prekršena neka odredba ZKP FBiH, niti navodi kako su pomenuti propusti suda uticali na pravilnosti i zakonitost pobijane presude, ovaj žalbeni prigovor se nije mogao uvažiti.

Braniteljica optuženog u žalbi dalje navodi da je prvostepeni sud propustio da u obrazloženju pobijane presude navede da su kao materijalni dokazi odbrane provedeni: akt M:Tel Banja Luka po naredbi Kantonalnog suda u Tuzli od 29.07.2024. godine (traženi listinzi poziva za broj telefona koji koristi J.Đ.) i akt MUP TK PU Lukavac broj 08-06/10-1-03.3-4304/23 od 03.12.2024. godine, koji dokazi su uloženi u spis, a sud ih očigledno nije cijenio pojedinačno i u međusobnoj vezi.

Ovi žalbeni navodi nisu osnovani.

Odredbom člana 312. stav 2. ZKP FBiH propisano je da bitna povreda odredaba krivičnog postupka postoji ako sud u toku glavnog pretresa ili prilikom donošenja presude nije primijenio ili je nepravilno primijenio koju odredbu tog zakona, a to je bilo ili je moglo biti od uticaja na zakonito i pravilno donošenje presude. Prethodno istaknutim žalbenim prigovorom braniteljica ukazuje na propust prvostepenog suda da navedene dokaze cijeni na način kako to propisuje odredba člana 296. stav 2. ZKP FBiH, tj. pojedinačno i u vezi sa ostalim dokazima, što suštinski predstavlja ukazivanje na moguću bitnu povredu odredaba krivičnog postupka iz člana 312. stav 2. ZKP FBiH u vezi sa pomenutom zakonskom odredbom. Međutim, braniteljica u žalbi ne tvrdi da je navodno kršenje odredbe člana 296. stav 2. ZKP FBiH bilo ili moglo biti od uticaja na zakonitost i pravilnost osporene presude, pa takav žalbeni navod ne može rezultirati utvrđenjem postojanja bitne povrede odredaba krivičnog postupka iz člana 312. stav 2. ZKP FBiH.

Braniteljica optuženog u žalbi ističe da se odbrana protivila provođenju dokaza ispitivanjem stručnih svjedoka i svjedoka E.A. i S.T., jer nisu bili predloženi u optužnici, a sud prilikom donošenja odluke o izmjeni toka krivičnog postupka nije donosio posebno rješenje zbog čega mijenja tok krivičnog postupka, što braniteljica smatra protivnim odredbama ZKP FBiH. Međutim, kako braniteljice ne konkretizira odredbe ZKP FBiH koje smatra prekršenim na opisani način, takav žalbeni prigovor je paušalan i zbog toga nije mogao biti ni razmotren.

Nadalje braniteljica optuženog u žalbi navodi da sud na str. 42. presude cijeni navod optuženog, iako optuženi nije iznosio odbranu, nego ga je sud ispitivao za vrijeme iznošenja završnih riječi, što je po mišljenju braniteljice protivno odredbama ZKP FBiH. Osim toga, braniteljica ukazuje da je optuženi prekinut u završnom izlaganju pitanjem šta je po struci, uz opasku da je dobio branitelja jer je bravar i nije stručan da se sam brani, što također smatra protivnim odredbama ZKP FBiH. Međutim, kako braniteljica ne konkretizira odredbe ZKP FBiH koje smatra prekršenim na prethodno opisani način, niti ukazuje značaj takvog propusta za pravilnost i zakonitost pobijane presude, njen žalbeni prigovor kao paušalan nije mogao biti ni razmotren.

Braniteljica optuženog u žalbi navodi da je nejasno ko je sve prisustvovao radnji pretresanja i ko je izuzimao tragove iz kuće oštećene J.Đ., budući da je sud odbio prigovor odbrane na zapisnik o pretresanju broj 08-06/3-103.03-4254/23 od 01.09.2023. godine, uz obrazloženje da su pretresanju prisustvovali S.T., A.A., I.D. i druga ovlaštena službena lica koje vrše pretresanje, a po mišljenju braniteljice to je protivno samom zapisniku o pretresanju. Pri tome braniteljica pojašnjava da se njen prigovor odnosio na to da su pretresanju prisustvovali

pripadnici FUP-a i da su oni izuzimali tragove, a u zapisniku je navedeno da su to radili pripadnici MUP-a TK.

Ovaj žalbeni prigovor nije osnovan.

Iz obrazloženja pobijane presude proizlazi utvrđenim da su pretresanju kuće od oštećene, pored ovlaštenih službenih lica MUP-a Tuzlanskog kantona koja su navedena u zapisniku o pretresanju i koja su provodila pretresanje (S.T., A.A., I.D), prisustvovala i stručne osobe Centra za forenziku FUP-a, radi pružanja stručne pomoći prilikom uzimanja briseva i pronalaska tragova biološkog porijekla. Pravilno je žalbom ukazano da te osobe nisu navedene u zapisniku o pretresanju kuće od oštećene, ali su one naredbom za pretresanje koju je izdao Kantonalni sud u Tuzli ovlaštene da na opisani način učestvuju u pretresanju i njihovo učešće upravo na opisni način (obavljanje stručnih poslova pronalaska bioloških tragova) opisano je u izvještaju o realizaciji naredbe za pretresanje MUP-a TK broj 0806/3-1-03.3-4254/23 od 04.09.2023. godine, a o tome je svjedočio i svjedok S.T., dok je vještak Elma Silajdžić Petref prilikom ispitivanja na glavnom pretresu izjavila da su ona i njena šefica, u skladu sa naredbom suda, pružale stručnu pomoć prilikom vršenja uviđaja. S obzirom navedeno, ne može se prihvatiti žalbeni navod braniteljice optuženog da ostaje nejasno ko je sve učestvovao u pretresanju kuće od oštećene.

Nadalje, prvostepeni sud je odbio prigovor odbrane kojim je osporavana zakonitost zapisnika o pretresanju broj 08-06/3-103.03-4254/23 od 01.09.2023. godine uz obrazloženje da su na tom zapisniku navedene osobe koje su vršile pretresanje (S.T., A.A., I.D i druga ovlaštena službena lica koja vrše pretresanje), navodeći da to što na zapisniku nisu navedene sve osobe koje su naredbom Kantonalnog suda u Tuzli od 01.09.2023. godine bila ovlaštene za pretresanje ne čini predmetni zapisnik nezakonitim. Braniteljica optuženog u žalbi ističe da su ovi navodi suda „netačni“ jer na zapisniku o pretresanju nakon navođenja gore pomenutih ovlaštenih službenih lica stoji samo „OSL koja vrše pretresanje“, a ne „i druga OSL koja vrše pretresanje“. Odredbom člana 11. stav 2. ZKP FBiH propisno je da sud ne može zasnovati svoju odluku na dokazima pribavljenim povredama ljudskih prava i sloboda propisanih ustavom i međunarodnim ugovorima koje je Bosna i Hercegovina ratifikovala, niti na dokazima koji su pribavljeni bitnim povredama ZKP FBiH. Kako u konkretnom slučaju braniteljica u žalbi ne ukazuje koja zakonska odredba je (bitno) povrijeđena time što u naredbi za pretresanje stoji samo „OSL koja vrše pretresanje“, a ne „i druga OSL koja vrše pretresanje“, niti obrazlaže kako je to uticalo na zakonitost pobijane presude, žalbeni navod u tom pravcu zbog paušalnosti nije mogao biti ni razmotren.

Braniteljica u žalbi navodi da je, nakon ispitivanja stručnih svjedoka M.H. iz BH Telecoma i V.G. iz M:Tel-a, na prijedlog odbrane, a obzirom i da je tužiteljstvo tražilo dopunu njihovih izjava, sud izdao naredbu broj 03 0 K 023950 24 K od 27.09.2024. godine, po kojoj navedeni svjedoci, kako ističu, nisu mogli postupiti, jer navodno nemaju pravne mogućnosti komparacije podataka BH Telecom i M:Tel-a, zbog čega je odbrana predložila da se provede vještačenje po vještaku Davoru Brigiću. S obzirom na navedeno, braniteljica smatra netačnim navode iz pobijane presude da je ona tražila da se provede novo vještačenje po vještaku Davoru Brigiću, budući da nije bilo ranijeg vještačenja, nego su samo ispitani stručni svjedoci.

Prigovor identične sadržine u svojoj žalbi je iznio i optuženi S.Ć..

Ovi žalbeni prigovori nisu doveli u pitanje pravilnost i zakonitost pobijane presude.

Iz prethodno iznesenih žalbenih prigovora proizilazi da braniteljica i optuženi prigovaraju odluci suda da odbije prijedlog odbrane za provođenje dokaza vještačenjem po vještaku Davoru Brigiću. Međutim, kako oni u žalbama ne tvrde da je takvom odlukom suda prekršena određena odredba ZKP FBiH, niti argumentiraju da je to bilo od uticaja na pravilnost i zakonitost prvostepene presude, takav žalbeni prigovori nisu mogli biti prihvaćeni. Okolnost da je prvostepeni sud u obrazloženju to vještačenje nazvao „novim“, iako su ranije samo ispitani svjedoci, sama po sebi ne dovodi u sumnju zakonitost i pravilnost pobijane presude.

Neosnovnim je ocijenjen i žalbeni prigovor braniteljice optuženog da prvostepeni sud u obrazloženju nije „utvrdio zbog čega prihvata iskaze svjedoka M.H. kao tačne i istinite obzirom da je upravo njegovo svjedočenje odbrana pobila sa dokazom BH Telecoma i to listingom poziva i baznih stanica“. Ovo iz razloga što suprotno proizilazi iz obrazloženja pobijane presude gdje se prvostepeni sud bavio ocjenom iskaza svjedoka M.H. na str. 23-26., 29-30., 31-35., te 39. i 40., te naveo određene razloge zbog kojih je njegovom iskazu poklonio vjeru. Slijedom navedenog, ne stoje žalbeni navodi da se sud u pobijanoj presudi nije bavio ocjenom iskaza svjedoka M.H.

Braniteljica optuženog osporava zakonitost „izvještaja BH Telecoma (analize podataka – slajdovi koji se nalaze u sudskom spisu“), koji je urađen u skladu sa naredbom Kantonalnog suda u Tuzli broj 03 0 K 023950 24 K od 27.09.2024. godine od strane M.H., jer je protivan pomenutoj naredbi, a stručni svjedok je prilikom preduzimanja radnji izašao iz okvira naredbe, jer je „samostalno utvrđivao način kretanja iako to nije naredbom određeno“, dok njegovu analizu braniteljica smatra proizvoljnom. Osim toga, po mišljenju braniteljice stručni svjedok je očigledno pristrasno postupao jer je prilikom izrade analize sarađivao sa policijom i tužiteljstvom, a ignorirao odbranu, iako je ta analiza bila „zajednički prijedlog i tužiteljstva i odbrane“, te je „kod optuženog S.Ć. uzimao podatke o baznim stanicama koje se nalaze na području njegove kuće iste uzeo ne napuštajući vozilo, dok je kod uzimanja podataka Đ. J. uzeo upravo podatke na način da je izlazio iz vozila, ulazio u kuću, kretao se kroz kuću, spuštao telefon niže“. Vezano za pomenuti izvještaj, braniteljica također ističe da se „svjedok vremenski ograničio na samoinicijativno na određeni vremenski period iako je odbrana tražila komparaciju svih podataka dobijenih od BH Telecoma i M: Tel“, te sudu nije dostavio sve podatke dobijene prilikom mjerenja na „Nemo Handy“, nego samo izvještaj u vidu prezentacije. Sve navedeno po mišljenju braniteljice ukazuje da je riječ o nezakonitom dokazu na kojem se ne može zasnivati sudska odluka.

I optuženi S.Ć. je u svojoj žalbi istakao prigovor da odbrana nije bila obaviještena i pozvana da prisustvuje mjerenjima koje je izvršio svjedok M.H., iako se radilo o zajedničkom prijedlogu za izvođenje dokaza.

Ovi žalbeni prigovori nisu osnovani.

U dijelu u kojem navodi da je „izvještaj BH Telecoma“ urađen po naredbi Kantonalnog suda u Tuzli broj 03 0 K 023950 24 K od 27.09.2024. godine proizvoljan, žalbeni prigovor braniteljice je paušalan, jer nije konkretizirano zašto pomenuti izvještaj smatra proizvoljnim, pa se ti žalbeni navodi nisu mogli ni razmotriti.

Žalbeni navod braniteljice optuženog da je svjedok M.H. samostalno utvrđivao „način kretanja iako to naredbom nije određeno“ ovaj sud nalazi neosnovanim, budući je u tački II., treća alineja naredbe Kantonalnog suda u Tuzli broj 03 0 K 023950 24 K od 27.09.2024. godine naređeno da se analizom ranije dostavljenih podataka u odnosu na broj telefona 060 309 7733, izlaskom na teren utvrdi tačno kretanje broja telefona obzirom na vremenski period, pa time što je „samostalno“ utvrđivao kretanje broja telefona ne može se smatrati da je izašao izvan okvira datog zadatka.

Bez osnova je i dalji žalbeni navod braniteljice optuženog da je „stručni“ svjedok M.H. postupao pristrasno time što je kod kuće optuženog utvrđivao podatke o pokrivenosti lokacije baznim stanicama iz vozila (koristeći odgovarajući uređaj), a na lokaciji kuće oštećene izlazio iz vozila i kretao se po kući. Ovo iz razloga što je u tački I naredbe Kantonalnog suda u Tuzli broj 03 0 K 023950 24 K od 27.09.2024. godine izričito naglašeno da će stručne osobe mjerenje izvršiti i u unutrašnjosti kuće oštećene J.Đ., dok takve naredbe nema kada je u pitanju kuća optuženog, pa slijedi da se radi o postupanju (mjerenju) koje je u skladu sa pomenutom naredbom.

Paušalna je i tvrdnja da je svjedok M.H. očigledno pristrasan jer je prilikom izrade analize sarađivao sa policijom i tužiteljstvom, ne i sa odbranom, iako je u pitanju dokaz koji su zajednički predložili. Ovo iz razloga što braniteljica u žalbi nije konkretizirala u čemu se ogleda ta saradnja sa policijom i tužiteljstvom, odnosno propust da „sarađuje“ sa odbranom, niti iz čega proizlazi obaveza svjedoka M.H. da odbranu obavijesti o svojim aktivnostima koje se odnose na prikupljanje podataka prije svjedočenja, pa ni u ovom dijelu žalbeni prigovor nije mogao biti razmotren.

Nadalje, u žalbi nije konkretizovan vremenski period na koji se svjedok, kako odbrana tvrdi, samoinicijativno ograničio, niti čemu je suprotno takvo „ograničavanje“, pa i u tom dijelu se radi o paušalnim žalbenim navodima koji se nisu mogli ispitati.

Najzad, žalbeni navod braniteljice da stručni svjedok M.H. nije sudu dostavio sve podatke dobivene prilikom „mjerenja sa Nemo Handy“, ovaj sud ocjenjuje neosnovanim, jer naredbom Kantonalnog suda u Tuzli broj 03 0 K 023950 24 K od 27.09.2024. godine nije ni naloženo ovom svjedoku da dostavi pomenute podatke, pa se ne može prihvatiti da je njegovo postupanje suprotno naredbi, niti braniteljica ukazuje na postojanje nekog drugog osnova iz kojeg bi proizlazila obaveza stručnog svjedoka M.H. da dostavi sudu i strankama ne samo izvještaj, nego i rezultate mjerenja pokrivenosti signala baznih stanica BH Telecoma koje je on pribavio i o kojim se izjašnjavao prilikom svjedočenja.

Žalbeni prigovor braniteljice optuženog da prvostepeni sud nije izvršio ocjenu analize podatka BH Telecoma, doveo je u vezu sa rezultatima dobijenim od strane M:Tel-a i naveo šta je utvrdio, ovaj sud nalazi neosnovnim. Suprotno proizlazi iz obrazloženja pobijane presude (str. 39.-40.), gdje se sud bavio ocjenom podataka dobivenih od BH Telecoma i M:Tel-a, te iskaza svjedoka M.H. i V.G., „stručnih lica“ iz prethodno navedenih privrednih društava, koje je doveo u vezu i sa ostalim izvedenim dokazima i dao sasvim određene razloge za zaključke koji se odnose na utvrđivanje relevantnih činjenica.

Žalbene navode braniteljice optuženog kojima osporava tvrdnje „stručnog“ svjedoka M.H. iz „prve analize“, ovaj sud ocjenjuje neosnovanim iz razloga što je na narednom ispitivanju i nakon izvršenih dodatnih mjerenja, ovaj svjedok odustao od svojih tvrdnji datih prilikom prvog ispitivanja i iznio nove tvrdnje bazirane na dodatnim mjerenjima. Stoga je osporavanje njegovih tvrdnji od kojih je kasnije odustao i iznio drugačije tvrdnje po stavu ovoga suda bespredmetno.

Osporavajući tvrdnje svjedoka M.H. koje se odnose na „drugi Izvještaj“ kojeg je sačinio po naredbi suda i rutu kretanja mobitela optuženog o kojoj je govorio ovaj svjedok, braniteljica optuženog u žalbi navodi da „bazne stanice optuženog utvrđene prvobitno na listingu kojeg smo dobili prvobitno od BH Telecoma ne odgovaraju baznim stanicama koje je utvrdio upravo svjedok H. prilikom svog mjerenja“. Pri tome braniteljica ističe da sud nije razmotrio ni istovjetan prigovor kojeg je odbrana iznijela u završnom izlaganju, da nije utvrđeno da je optuženi u vremenskom periodu od 22,45 do 02,00 sati narednog dana bio u selu T., u kući oštećene, da se na listingu pojavljuju i druge bazne stanice (D.) koje se „ne nalaze na području kuće J.Đ.“, da sud ignorira činjenicu da se „na baznim stanicama optuženog nalazi i bazna ćelija M. 3“, koja servisira veliko područje, da se bazna stanica S., koju je svjedok utvrdio ispred kuće oštećene vidi i ispred bazne stanice B. i H., za koje svjedok M.H. tvrdi da se odnose na lokaciju kuće optuženog, pa braniteljica ukazuje da je nejasno kako optuženi može u roku od dva minuta od lokacije bazne stanice S. da dosegne do svoje kuće u B.L., udaljenoj preko 30 km. Također je u okviru istaknutog prigovora braniteljica ukazala da „vještak ... nije uopće analizirao u svom izvještaju odakle da se pojavi bazna stanica S. u roku od dva minuta od bazne stanice H.“, da je na listingu telefonskog broja oštećene utvrđena bazna stanica I.T., a svjedoci tvrde da oštećena nikada nije nosila svoj telefon sa sobom, niti je napuštala selo T., te u konačnici da iz listinga baznih stanica BH Telecoma i M:Tel-a proizlazi da niti u jednom momentu ne dolazi do preklapanja baznih stanica da bi se moglo zaključiti da su optuženi i oštećena bili zajedno (svjedok V.G.izjavio da se na listingu telefona oštećene pojavljuju bazne stanica M. 1, Osoje, Karhum i Cerik, koje su na području kuće oštećene, dok svjedok M.H. tvrdi da je lokacija telefona optuženog M. 3 (sada M. 4), a da se za vrijeme navodnog boravka optuženog u kući oštećene pojavljuju bazne stanice D. i Š.B., koje se ne nalaze na području kuće oštećene.

Prethodno istaknutim žalbenim navodima nije dovedena u pitanje pravilnost pobijane presude.

Kada je u pitanju utvrđivanje baznih stanica telekom operatera na kojima su u vrijeme izvršenja predmetnog krivičnog djela bili prijavljeni telefonski brojevi optuženog S.Ć. (060 309 7733) i oštećene J.Đ. (066 191 149), prije ocjene samih žalbenih prigovora potrebno je istaći da iz obrazloženja pobijane presude i spisa predmeta proizlazi da je prvostepeni sud od telekom operatera BH Telekom-a i M:Tel-a pribavio podatke o korištenju telekomunikacijskih usluga za oba navedena telefonska broja, te da je kao „stručne“ svjedoke ispitaio M.H., zaposlenika BH Telekoma i V.G., zaposlenika M:Tel-a, koji su kao „stručna lica“ pozvani radi pojašnjenja dostavljenih podataka o pribavljenim telekomunikacijskim uslugama, pri čemu je sud od ovih svjedoka nakon prvog ispitivanja zatražio da izvrše dodatna mjerenja i analize radi pojašnjenja pribavljenih telekomunikacijskih podataka, odnosno radi utvrđivanja baznih stanica telekom operatera koje su koristili telefoni optuženog i oštećene, te s tim u vezi utvrđivanja njihovih lokacija u vrijeme i oko vremena izvršenja krivičnog djela, što su svjedoci i učinili i ponovo pristupili ispitivanju.

Žalbeni navod braniteljice optuženog da bazne stanice iz listinga kojeg je dostavio BH Telecom ne odgovaraju onim koje je utvrdio svjedok M.H. je paušalan, budući da braniteljica ne konkretizira ni stanice koje su navedene na pribavljenom listingu, niti one koje je utvrdio svjedok M.H., pa se takav žalbeni navod nije mogao ni ispitati.

Neosnovano braniteljica optuženog prigovara da sud nije utvrdio da se optuženi u vremenu od 22,45 do 02,00 sati nalazio u selu T., s obzirom da se na listingu baznih stanica mobitela njenog branjenika pojavljuju i druge bazne stanice, konkretno D., koje se ne nalaze na području kuće oštećene. Iz obrazloženja pobijane presude proizlazi da se prvostepeni sud bavio utvrđivanjem prisustva optuženog u selu T. u vrijeme izvršenja krivičnog djela na str. 39. i 40. pobijane presude, te je u tom pravcu dao određene razloge. Vezano za pojavljivanje bazne stanice D. na listingu koji je za mrežnu komunikaciju broja telefona optuženog pribavljen od BH Telecoma, svjedok M.H., na upit braniteljice je izjavio da prisustvo te bazne stanice nije utvrdio na samoj lokaciji kuće oštećene, ali da je on mjerenjem detektovao prisustvo te bazne stanice u blizini kuće od oštećene (zapisnik o glavnom pretresu od 18.12.2024. godine, str. 5-6.). Pri tome je bitno imati u vidu da je svjedok M.H. izjavio da on ne može utvrditi konkretno kretanje optuženog na temelju analize baznih stanica koje je koristio njegov telefon, nego da može samo potvrditi da je telefon optuženog koristio određene bazne stanice koje obuhvataju šire područje, da je listing baznih stanica telefona optuženog rezultat njegovog kretanja i aktivnosti telefona, pri čemu ističe da i dva telefona koji se nalaze jedan pored drugog na terenu kakav je predio kuće oštećene (brdski kraj) mogu hvatati različite mreže. Stoga ovaj sud nalazi da odgovorom svjedoka M.H. da baznu stanicu D. nije mjernim telefonom pronašao na samoj lokaciji kuće od oštećene, nego u njenoj blizini, ne može dovesti u pitanje pravilnost pobijane presude.

Pravilnost pobijane presude ne dovodi u pitanje ni žalbeni navod braniteljice da sud u pobijanoj presudi navodi da se „na baznim stanicama optuženog nalazi i bazna ćelija M. 3“, a da pri tome ignorira činjenicu da ova bazna ćelija servisira veliko područje na kojem je optuženi mogao biti. Ovo iz razloga što okolnost da bazna ćelija M. 3 servisira veliko područje nije u suprotnosti sa zaključkom prvostepenog suda da je optuženi u vrijeme izvršenja krivičnog djela bio u selu T..

Žalbeni navod braniteljice optuženog da je nejasno kako je sud mogao utvrditi da je optuženi boravio u kući oštećene J.D., kada se u periodu kada je prema optužnici boravio u kući oštećene javlja i bazna stanica Š.B., nije doveo u pitanje pravilnost pobijane presude. Na okolnosti pojavljivanja ove bazne stanice na listingu baznih stanica telefona optuženog, svjedok M.H. se izjasnio da se radi o kratkoj prijavi od „maltene jedne sekunde“ (zapisnik o glavnom pretresu od 05.09.2024. godine), te da se ona prilikom mjerenja baznih stanica nije pojavila, ali da nije isključeno da se može pojaviti i da to ne znači da je nema (zapisnik o glavnom pretresu od 18.12.2024. godine). Kako iz iskaza svjedoka M.H. proizlazi da se radi o vrlo kratkoj prijavi na baznu stanicu Š.B., što prema pojašnjenju svjedoka ukazuje na prebacivanje između baznih stanica zbog slabog signala, a pri tome svjedok M.H. tvrdi da on ne isključuje mogućnost da se ovaj signal pojavi na mjestu izvršenja krivičnog djela, to je prethodno istaknuti žalbeni prigovor braniteljice optuženog ocijenjen neprihvatljivim.

Pravilnost prvostepene presude ne dovodi u pitanje žalbeni navod braniteljice optuženog kojim je ukazala da je ostalo nejasno kako se optuženi mogao u roku od dvije minute kretati od kuće oštećene (za koju lokaciju je svjedok H. rekao da je pokriva bazna stanica S.B.), koja se

„vidi ispred bazne stanice B. i H.“, do njegove kuće u Bistracu Lukavcu udaljenu 30 km (za koju lokaciju svjedok H. tvrdi da pokriva bazna stanica H.), sve to s obzirom da se „31.07. vrijeme 21:20 pojavljuje S., potom B., pa H.“. Ovo iz razloga što tvrdnja od koje polazi braniteljica, tj. da spajanje mobitela optuženog na baznu stanicu H. znači da je on na lokaciji svoje kuće, nema uporišta u dokazima i da nije u skladu sa iskazom svjedoka M.H., iz kojeg proizlazi da to znači samo da je telefon na području koje pokriva signal konkretne bazne stanice, ne i na određenoj lokaciji. Stoga, žalbeni navodi u tom pravcu nije mogao biti prihvaćen.

Žalbeni navodi braniteljice da svjedoci tvrde da oštećena nije nosila telefon sa sobom i da nije napuštala T., a da je na listingu telefonskog broja oštećene utvrđena bazna stanica IT., koja je udaljena preko 30 kilometara, te da te okolnosti nisu analizirali stručni svjedoci prilikom ispitivanja, nisu doveli u pitanje pravilnost pobijane presude. Prije svega, svjedok V.G. je na upit braniteljice optuženog (glavni pretres 01.11.2024. godine) izjavio da je teoretski moguće da se ova bazna stanica javi u kući oštećene, jer je udaljenost manja od 30 km, a postoji i optička vidljivost sela T.. Nadalje, braniteljica u žalbi ne konkretizira koji svjedok je izjavio da oštećena nikada nije napuštala selo, pa ni ovi navodi ne mogu dovesti u pitanje pravilnost pobijane presude.

Pravilnost pobijane presude ne dovodi u pitanje žalbeni navod braniteljice optuženog da „niti u jednom momentu ne dolazi do preklapanja baznih stanica kako bi se eventualno zaključilo da su upravo Đ.J. i optuženi S. bili zajedno“. Ovo iz razloga što iz obrazloženja pobijane presude proizlazi da je prvostepeni sud utvrdio da je optuženi u vrijeme izvršenja krivičnog djela bio u kući oštećene primarno ocjenom dokaza vještačenja DNK tragova, tj. na osnovu tragova pronađenih na deki oštećene i navlaci za jorgan, gdje su utvrđeni profili DNK koji se potpuno poklapaju sa DNK profilom optuženog, dok su listinzi baznih stanica telefona oštećene i optuženog, te iskazi svjedoka zaposlenika mobilnih operatera M.H. i V.G., po svom značaju tek potkrjepljujući dokazi. I pored toga, ovi svjedoci su na osnovu analize odnosnih listinga baznih stanica iznijeli stavove da smatraju da su telefoni oštećene i optuženog u vrijeme izvršenja krivičnog djela bili prisutni na području gdje se nalazi kuća od oštećene, te da u brdovitom kraju kao što je selo T. nije za očekivati poklapanje baznih stanica, jer komunikacija telefona i bazne stanice zavisi od niza faktora, pa se samo može utvrditi da je određeni telefon koristio signal određene bazne stanice, koji u brdskim krajevima može dosta široko da se prostire. Osim toga, radi se o telefonima različitih operatera i različite starosti (svjedok V.G. izjavio da je telefon od oštećene stariji model koji je koristio samo GSM mrežu). S obzirom na navedeno, neprihvatljiva je tvrdnja braniteljice optuženog da se „M Tel zna pojaviti kao gost koristeći baznu stanicu Telecoma“ i da to praktički znači da će koristiti baznu stanicu BH Telecoma ako se kreće na području te bazne stanice. Oba svjedoka koji su zaposlenici u mobilnim operaterima BH Telecom i M:Tel su bili vrlo određeni da korištenje bazne stanice zavisi od mnoštva faktora, posebno na brdskom području gdje se rubni dijelovi signala baznih stanica preklapaju, kakav je slučaj sa područjem sela T.. Stoga, pojednostavljena tvrdnja braniteljice da će biti korištena bazna stanica drugog operatera ako je telefon na području te stanice, nije u skladu sa iskazima svjedoka M.H. i V.G., tj. nema osnova u izvedenim dokazima.

Pozivanjem na okolnost da se na listingu baznih stanica mobilnog telefona optuženog ne pojavljuje bazna stanica K. (bazna stanica M:Tel-a koja se pojavljuje na listingu oštećene) nema značaj koji joj braniteljica optuženog nastoji dati i ne dovodi u sumnju zaključak prvostepenog suda da je optuženi u vrijeme izvršenja krivičnog djela bio u selu T.. Prethodno je pomenuto da

se zaključak o prisustvu optuženog u kući oštećene primarno temelji na rezultatima DNK vještačenja tragova pronađenih u kući oštećene, kao i na izjavi svjedoka M.H. da je pronašao specifičan uzorak (patern) izmjene baznih stanica koji odgovara području T. i gdje se upravo pojavljuju takvi prijelazi i nigdje drugo, zbog čega sa velikom vjerovatnoćom tvrdi da je telefon optuženog bio u kući oštećene u vrijeme izvršenja krivičnog djela (zapisnik o glavnom pretresu od 01.11.2024. godine). Svjedok je izjavio da izmjena baznih stanica zavisi od mnoštva faktora (teren, mobitel, kretanje), bez čijeg uzimanja u obzir, a braniteljica to u konkretnom slučaju nije učinila, njena tvrdnja ostaje nepotkrijepljena.

Žalbeni navod braniteljice optuženog da dana 05.08.2023. godine na području bazne stanice K., gdje je posljednji put registrovan signal telefona oštećene, nisu registrovana dva korisnička broja, odnosno da se telefon optuženog u 10,47 sati pojavljuje na baznoj stanici Nahvioci, a u 14,56 na baznoj stanici Miričina, koja je udaljena preko 40 km, suprotno tvrdnji braniteljice ne predstavlja dokaz da optuženi nije bio na području sela T.. Ovo iz razloga što je krivično djelo izvršeno pet dana ranije u odnosu na signal na koji se poziva braniteljica, slijedom čega ta okolnost ne može osporiti utvrđenja vezana za vrijeme izvršenja krivičnog djela.

Neosnovanim je ocijenjen žalbeni prigovor braniteljice optuženog kojim ukazuje na izostanak dokaza o motivu optuženog za izvršenje predmetnog krivičnog djela. Motiv, naime, ne ulazi u bitna obilježje predmetnog krivičnog djela, dok braniteljica u žalbi nije ponudila argumente da od postojanja motiva u konkretnom slučaju ovisi utvrđenje nekog obilježja predmetnog krivičnog djela.

Braniteljica u žalbi navodi da sud nije cijenio okolnosti da mobitel oštećene nije pronađen i da je svjedokinja G.B.izjavila da je V.C.rekao da je u šumi izgubio svoj mobitel koji je ranije punio kod oštećene J.Đ. jer nije imao struje u svojoj kući. Braniteljica ukazuje da je ista svjedokinja izjavila i da je nakon nestanka oštećene J.Đ. V. od nje tražio da mu da punjač, što je ona i uradila, te da je svjedok Bojan Stjepanović izjavio da Vitomir nije imao telefon kod sebe, pa braniteljica „postavlja pitanje šta će punjač od telefona Vitomiru koji nema telefona jer ga je prethodno navodno izgubio“.

Ovaj žalbeni prigovor nije doveo u pitanje pravilnost pobijane presude.

Prethodno pomenute navode o traženju punjača svjedoka V.C.nakon smrti oštećene J.Đ. nisu u vezi sa radnjama za koju je optuženi S.Ć.oglašen krivim, niti braniteljica konkretizira kako pomenute okolnosti utiču na pravilnost pobijane presude. Slijedom navedenog, ovi žalbeni navodi nemaju značaj koji im braniteljica nastoji dati u žalbi i sami za sebe ne dovode u pitanje pravilnost pobijane presude.

Neprihvatljivim je ocijenjen žalbeni prigovor braniteljice optuženog kojim je ukazala da iz pribavljenih listinga poziva i baznih stanica za oštećenu J.Đ. za period 15-30.07.2023. godine, proizlazi da su na listingu vidljive bazne stanice Gračanica i Tuzla Ilinčica, koje se ne nalaza na području kuće oštećene, a svjedokinja G.B.nije izjavila da je njena majka par dana prije događaja napuštala selo T., što ukazuje na sumnju da je oštećena i ranije sa svojim telefonom napuštala kuću. Prije svega, iz pomenutog listinga poziva i baznih stanica za telefon oštećene J.Đ., kao i iskaza svjedoka V.G., proizlazi da je bazna stanica Gračanica Hotilj registrovana dana 21.07.2023. godine u 19.22 sati, a bazna stanica Tuzla Ilinčica dana 25.07.2023. godine u 20,21

sati, za koje je svjedok V.G.izjavio da pretpostavlja da ne pokrivaju područje kuće od oštećene u T.ma. Međutim, s jedne strane radi se o vremenu koje prethodi izvršenju krivičnog djela na štetu oštećene (devet, odnosno pet dana ranije), dok sa druge strane svjedokinja Gordana Babić, suprotno tvrdnji braniteljice, nije izjavila da njena majka nije napuštala T. prethodnih dana, jer u tom pravcu nije ni bila pitana, pa slijedi da žalbeni navodi braniteljice nisu mogli biti prihvaćeni.

Neprihvatljiva je i tvrdnja braniteljice optuženog da prvostepeni sud nije cijenio dokaz odbrane u vidu listinga poziva i baznih stanica telefona oštećene J.Đ. za period 15. do 30.07.2023. godine. Suprotno tvrdnji braniteljica iz obrazloženja pobijane presude proizlazi da je navedeni dokaz prvostepeni sud cijenio u vezi sa iskazom svjedoka V.G., koji se izjašnjavao o baznim stanicama evidentiranim na tom listingu i čijem svjedočenju je sud poklonio vjeru.

Osporavajući vještačenje DNK tragova pronađenih pretresom u kući oštećene J.Đ., braniteljica optuženog u žalbi navodi da je iz nalaza i mišljenja vještaka vidljivo da su u kući oštećene pronađeni razni tragovi i DNK profili, ali da je pronađen samo jedan puni DNK profil optuženog, dok su ostali tragovi optuženog utvrđeni po haplotipovima koje može imati i bilo koji srodnik optuženog po muškoj liniji, pa je, po mišljenju braniteljice, nejasno kako sud utvrđuje da lica koja su boravila u kući oštećene (po izjavi svjedokinje G.B.kroz kuću njene majke do momenta vršenja uviđaja je prošlo preko 100 ljudi, dok je svjedok S.T.potvrdio da je prilikom vršenja uviđaja znao da je mjesto uviđaja promijenjeno) nisu eventualno neki dalji srodnici optuženog po muškoj liniji. Braniteljica također ističe da nije tačno da je u brisu sa trake za spuštanje i dizanje roletne na prozoru pronađen DNK profil optuženog, kako se to navodi u presudi, nego je utvrđen miješani profil u kojem se kao doprinosilac ne može isključiti optuženi S.Ć., te da je ostalo nejasno kako nije pronađen i profil G.B.koja je izjavila da je podizala roletne koje su bile spuštene.

Ovi žalbeni navodi nisu doveli u pitanje pravilnost pobijane presude.

Iz obrazloženja pobijane presude i spisa predmeta proizlazi da je vještačenjem bioloških tragova pronađenih tokom pretresa u kući oštećene J.Đ., koji je izvršen dana 01.09.2023. godine (nalaz i mišljenje o izvršenom DNK vještačenju i komparaciji dostavljenog materijala Centra za forenzička ispitivanja, vještačenja i istraživanja, FUP Sarajevo), utvrđen ne jedan, nego dva traga koji se u potpunosti podudaraju sa nespornim DNK profilom optuženog S.Ć. (DNK izolat S.Ć. je ranije pohranjen u Odsjeku za DNK istraživanja i vještačenja). Tako je iz uzoraka izdvojenih sa dvije pozicije ruba deke sive boje sa crveno-plavim prugama (u nalazu i mišljenju označena kao trag broj 8), koja je prilikom pretresa zatečena na krevetu oštećene u dnevnoj sobi, utvrđeno prisustvo tragove pljuvačke humanog porijekla i DNK profil koji se u potpunosti podudara sa DNK profilom optuženog. Također je iz DNK izolata pripremljenog iz brisa uzetog sa navlake za jorgan (u nalazu i mišljenju označen kao trag broj 9) utvrđeno prisustvo pljuvačke iz kojeg je dobijen miješani DNK profil sa dominantnim muškim doprinosiocem čiji se aleli u potpunosti podudaraju sa DNK profilom optuženog S.Ć., a ostatak alela je podudaran sa DNK profilom oštećene J.Đ.. Dakle, na dva predmeta iz kuće oštećene, a pri tome na ranije pomenutoj deki u čak dvije pozicije, pronađeni su potpuni DNK profili optuženog, što predstavlja pouzdan dokaz njegovog prisustva u kući oštećene.

Nadalje je provedenim DNK vještačenjem izolata iz brisa trake za spuštanje i dizanje roletne na prozoru ispred vrata dnevnog boravka (u nalazu i mišljenju označen kao trag broj 3)

pronađen miješani DNK profil gdje se oštećena J.Đ. može uključiti kao dominantan doprinosilac, a optuženi S.Ć. se ne može isključiti kao mogući doprinosilac. Također je iz DNK izolata pripremljenog iz brisa kauča utvrđen Y-haplotip optuženog S.Ć., iz DNK izolata brisa epitelnih stanica rukohvata štapa za pomaganje pri hoda koji je pronađen u kući oštećene utvrđen miješani DNK profil gdje je dominantni doprinosilac optuženi S.Ć., a manjinski oštećena J.Đ., iz DNK izolata iz uzorka sa jastučnice zeleno-žute boje sa cvjetnim dezenima utvrđeno je prisustvo krvi sa miješanim DNK profilom, gdje se kao dominantni doprinosilac uključuje oštećena J.Đ., a kao muški doprinosilac po Y-haplotipu uključuje optuženi S.Ć..

Kada se navedeni tragovi na kojima se optuženi može uključiti kao doprinosilac i tragovi na kojima su utvrđeni Y-haplotipovi optuženog S.Ć. (što znači da može biti i trag bilo kojeg njegovog srodnika po muškoj liniji) cijene u vezi sa dva prethodno pomenuta traga na kojima je utvrđen potpuni DNK profil optuženog S.Ć., slijedi da je pravilan zaključak prvostepenog suda da i ti tragovi predstavljaju tragove optuženog, i da svi navedeni tragovi u svojoj ukupnosti pouzdano upućuju na zaključak da je optuženi S.T. bio u kući oštećene J.Đ., a nije imao nikakvu vezu sa oštećenom. Slijedom navedenog neprihvatljivi su žalbeni navodi braniteljice kojima pravilnost takvog zaključaka prvostepenog suda nastoji osporiti ukazivanjem da je od momenta izvršenja krivičnog djela, pa do vršenja uviđaja, kroz kuću oštećene prošao veći broj ljudi (koji su tragali za oštećenom), koji su „promijenili“ mjesto uviđaja. Ovo iz razloga što su i pored nespornog proteka vremena do momenta vršenja uviđaja i prikupljanja tragova, u kući oštećene pronađeni tragovi za koje je provedenim DNK vještačenjem nesumnjivo utvrđeno da potiču od optuženog S.Ć., kako je to i obrazloženo u pobijanoj presudi.

Iako u žalbi braniteljica optuženog osporava zaključak prvostepenog suda da je iz brisa uzetog sa trake za spuštanje i dizanje roletne pronađen puni DNK profil optuženog, takav zaključak nije ni sadržan u pobijanoj presudi, gdje sud na str. 38. i 39., analizirajući dokaze polazi od toga da se na izolatu dobijenom iz tog brisa „kao mogući doprinosilac ne može isključiti optuženi S.Ć.“, što odgovara nalazu i mišljenju koje je iznijela vještak za DNK vještačenja na glavnom pretresu. Okolnost da u tom izolatu nije pronađen i trag G.B., koja je izjavila da je dirala traku za spuštanje i dizanje roletne, na što se također pozvala braniteljica u žalbi, ne dovodi u pitanje pravilnost pobijane presude, jer razlozi za to mogu biti različiti, a tragovi kćerke od oštećene J.Đ. su pronađeni na nizu drugih mjesta u kući oštećene.

Braniteljica u žalbi dalje ističe da sud nije mogao na osnovu listinga baznih stanica utvrditi da je optuženi bio u selu T., što proizlazi iz analize stručnog svjedoka M.H., koji je izjavio da se od raskršća T. do kuće oštećene javljaju bazne stanice P. i O., a koje bazne stanice se ne nalaze na listingu telefona optuženog, pa slijedi da optuženi nije bio na lokaciji kojom su prošli stručni svjedoci. Dalje braniteljica navodi da je nesporno utvrđeno da je cijelu večer optuženi koristio mobitel, za razliku od oštećene, te da zbog toga postoje toliki podaci baznih stanica na listingu za optuženog, pri čemu se pojavljuju i bazne stanice D. i Š.B., koje se ne nalaze na području kuće oštećene, što također ukazuje da se optuženi nije nalazio na području kuće oštećene. Pored navedenog, braniteljica ukazuje da navod da je optuženi došao u kuću oštećene u periodu od 22,46 sati nema nikakvo utemeljenje i nema dokaza da je optuženi bio ispred kuće oštećene, a pogotovo da je ušao u kuću. Činjenica da se na listingu pojavljuje bazna stanica koja se može naći na području kuće oštećene ne dokazuje da je optuženi bio u kući oštećene, pogotovu kada se ima u vidu da bazne stanice „podrazumijevaju veći reon“ i da djeluju i izvan rejona u kojem se uobičajeno nalaze. Braniteljica također ističe da se „bazne stanice

optuženog u periodu navodne inkriminacije ne podudaraju sa baznim stanicama koje nalaze na području kuće J.Đ.“, pa je sud bio dužan da primjenom načela *in dubio pro reo* utvrdi da optuženi nije bio u T.ma na dan 30/31.07.2023. godine.

Ovi žalbeni navodi nisu doveli u pitanje pravilnost pobijane presude.

Prije svega je potrebno istaći da prvostepeni sud nije na osnovu listinga baznih stanica utvrdio da je optuženi bio u kući oštećene u T.ma, nego primarno na osnovu DNK analize bioloških tragova pronađenih pretresom u kući oštećene, o kojima je prethodno bilo riječi, a koji potvrđuju prisustvo optuženog u kući oštećene, kao i diranje njenog štapa za hodanje, spuštanje roletne i prilazak krevetu oštećene. Listinzi poziva i baznih stanica telefona oštećene i optuženog, te iskazi svjedoka zaposlenika BH Telecom i M:Tel-a M.H. i V.G., imaju samo potkrepljujući značaj za utvrđenje suda da je optuženi u vrijeme izvršenja krivičnog djela bio u kući oštećene i ne mogu se cijeliti odvojeno od pomenute DNK analize tragova izuzetih iz kuće oštećene. Pri tome, žalbeni navodi braniteljice ne dovode u pitanje takav značaj listinga telefonskih poziva i baznih stanica za optuženog i oštećenu, kao ni iskaze svjedoka M.H. i V.G.. S tim u vezi je potrebno istaći da je svjedok M.H. u svom iskazu u konačnici iznio stav da je telefon optuženog, prema sadržaju listinga baznih stanica u noći 30/31.07.2023. godine, kada je izvršeno predmetno krivično djelo, bio u selu T.. To je svjedok M.H. zaključio na osnovu mjerenja signala baznih stanica uz pomoć specijalnog telefona („Nemo Handy“) kojeg operater telekomunikacija koristi za mjerenje signala, a uz pomoć kojeg je na putevima na području B., M.a i kuće oštećene u T.ma utvrdio da se jedan specifičan uzorak (patern) brzog prelaska baznih stanica B. 3, M. 3 i Č. 3, pojavljuje vrlo blizu i na samoj lokaciji kuće od oštećene u T.ma, a identičan uzorak, javlja kao „patern“ kojeg je svjedok vidio i na listingu telefona optuženog negdje od oko 11,00 sati dana 30.07.2023. godine, pa nadalje. Komparacijom njegovih mjerenja signala baznih stanica sa listingom baznih stanica telefona optuženog, svjedok M.H. je zaključio da takav uzorak izmjene baznih stanica „odgovara u 99% slučajeva“ i da na temelju tih mjerenja iznosi stav da je telefon optuženog bio na rejonu sela T. u vrijeme izvršenja krivičnog djela, budući da, prema iskazu ovog svjedoka, „nigdje ne postoji takav prijelaz ... osim u tom rejonu“.

S druge strane svjedok V.G. je u svom iskazu izjavio da je prema listingu baznih stanica telefon oštećene bio na području koje pokriva selo T. i lokaciju kuće od oštećene dana 30.07.2023. godine do 20,38 sati i u tom periodu je signal stabilan, pa smatra da telefonom miruje do 20,38 sati, kada se javlja bazna stanica M. 1, po izjavi svjedoka vjerovatno je došlo do kretanja uređaja u kući, zatim u 22,15 sati se javlja bazna stanica K.1, smatra da je to uzrokovano kretanjem po kući, u 02,16 sati dana 31.07.2023. godine pokazuje se ista bazna stanica, u 04,49 sati bazna stanica M. 1, te u 05,25 i 05,27 bazne stanice M. 1 i C. treći sektor, zbog čega je stava da se telefon kreće i to tako da se udaljava od kuće, da je u 05,48 bila zabilježena bazna stanica S.B. 3, koja ne opslužuje kuću u T.ma, nakon 17 sekundi se javlja M. 1, pa je svjedok stava da je telefon bio u području preklapanja ova dva signala, a to nije bilo blizu kuće od oštećene. Nakon toga se javlja bazna stanica M. 3, malo mijenja na M. 1, gdje je bio i zadnji poziv u 09,42 sati dana 01.08.2023. godine, nakon čega nastupa rupa do 05.08.2023. godine, u kojem vremenu je telefon najvjerovatnije bio isključen, da bi se 05.08.2023. godine javila bazna stanica M. 1, a nakon toga se trajno ugasio, pri čemu je posljednja zabilježena bazna stanica K. Doboj, koja ne pokriva područje T., nego vrh O.a. Dakle, po procjeni ovog svjedoka telefon oštećene je dana 30. i 31.07.2023. godine do oko 05.25 sati bio u kući oštećene kada se udaljio od kuće.

Ne može se prihvatiti žalbeni prigovor braniteljice optuženog kojim ukazuje da je svjedok M.H. utvrdio da od raskršća T. do kuće oštećene J.Đ. „imaju bazne stanice P. i O., a koje bazne stanice se ne nalaze na listingu baznih stanica utvrđenih na broju telefona optuženog“. Ovo iz razloga što je svjedok M.H. u svom iskazu u više navrata ponavljao da on ne može precizno rekonstruisati put kretanja mobitela optuženog na osnovu baznih stanica, da to što je svjedok na određenoj ruti registrovao bazne stanice mjerenjem uz pomoć „Nemo Handy“ telefona ne znači da će se drugi telefon na njih spojiti, niti da će se kretati istim putem, pa čak i da se kreće istim putem nije nužno da će biti spojen na iste bazne stanice, posebno na terenu kao što je područje sela T., koje ima visoku nadmorsku visinu u brdovitom području i gdje zbog slabije pokrivenosti signalom dolazi do česte izmjene signala sa više baznih stanica. Dakle, to što se mobitel optuženog nije spojio sa signalom određenih baznih stanica koje pokrivaju područje T., konkretno P. i O., ne znači da nije bio na tom području, budući da se prema iskazu svjedoka M.H., telefon korisnika ne konektuje na sve bazne stanice koje se javljaju na određenom području, nego da to zavisi od puta kretanja mobilnog uređaja, njegovog korištenja i dr. Uostalom i braniteljica u žalbi polazi od toga da bazne stanice „podrazumijevaju veći reon“ i da djeluju i izvan reiona u kojem se uobičajeno nalaze, što je u skladu sa izjavom svjedoka M.H. da on na temelju podataka o korištenim baznim stanicama ne može precizno odrediti kretanje telefona optuženog.

Imajući u vidu prethodno navedeno ne može se prihvatiti žalbeni prigovor braniteljice optuženog da listinzi baznih stanica telefona optuženog i oštećene ne potkrepljuju zaključak da je u vrijeme izvršenja krivičnoga djela optuženi bio u području sela T..

Bez osnova je žalbeni navod braniteljice optuženog da utvrđenje suda da je optuženi došao u kuću oštećene u periodu od 22.46 sati nema nikakvo utemeljenje i da nema dokaza da je optuženi bio ispred kuće, a ni da je ušao u kuću.

Prije svega potrebno je podsjetiti da je prvostepeni sud na osnovu pronađenih punih DNK profila optuženog u dva traga pronađena u kući oštećene (deka i navlaka za jorgan) utvrdio da je optuženi bio u kući, dok listing baznih stanica za telefon od optuženog S.Ć. i iskaz svjedoka M.H., kada se cijene u vezi sa prethodno pomenutim dokazima DNK analize, potvrđuju zaključak da je optuženi u selo T. došao oko 22,46 sati, a u kuću oštećene oko 23.46 sati, kada se, prema mjerenju koje je radio svjedok M.H., pojavljuje karakterističan redoslijed izmjene baznih stanica, kojeg je on našao samo na lokaciji oko kuće oštećene. Iz prethodno navedenog proizlazi da i listing baznih stanica telefona oštećene J.Đ. potvrđuje da je telefon bio u njenoj kući i području oko T. do ranih jutarnjih sati dana 31.07.2023. godine, što odgovara dinamici događaja opisanih u izreci pobijane presude.

Kako ocjena prethodno opisanih dokaza zajedno sa rezultatima DNK vještačenja tragova izuzetih u kući oštećene ne ostavlja dvojbu u pogledu dokazanosti prisustva optuženog u vrijeme izvršenja predmetnog krivičnog djela u kući oštećene J.Đ., slijedi da nije bilo mjesta primjeni principa *in dubio pro reo* na zaključak o dokazanosti ovih okolnosti, kako to neosnovano u žalbi tvrdi braniteljica optuženog S.Ć..

Braniteljica optuženog dalje u žalbi navodi da utvrđenje suda da je optuženi prišao do kauča na kojem je bila oštećena J.Đ. i na kojem su se nalazili prekrivač, čaršaf, dušek i jastuk na uzglavlju, presavijena deka i jorgan, da je bio svjestan da će oštećenu usmrtiti što je i htio, te da

joj je na njemu poznat način nanio povrede koje su dovele do krvarenja i smrti oštećene, nemaju utemeljenje u izvedenim dokazima.

Ovi žalbeni navodi nisu doveli u pitanje pravilnost pobijane presude.

Iz obrazloženja pobijane presude i spisa predmeta proizlazi da je prvostepeni sud ocjenom dokaza našao dokazanim da je oštećena J.Đ. spavala na kauču, na kojem je imala dušek, tj. stariji nadmadrac, čaršaf i prekrivač u vidu male dekice, da su na uzetom brisu kauča (tkanina i spužva) pronađeni tragovi krvi, gdje je DNK vještačenjem utvrđena podudarnost sa DNK profilom oštećene, te podudarnost sa Y haplotipom optuženom S.Ć.. Osim toga, na jastučnici zelenkasto-žučkaste boje pronađen je trag krvi u kojem je DNK vještačenjem utvrđen DNK profli oštećene kao dominantan, dok se optuženi uključuje kao doprinosilac po Y haplotipu koji je u potpunosti podudaran njegovom haplotipu.

Prethodno navedene okolnosti prvostepeni sud je utvrdio na osnovu iskaza svjedokinje G.B., kćerke od oštećene, koja se o njoj brinula i koja je imala saznanja o stvarima koje su bile na kauču oštećene i koja je jasno opisala stvari koje nedostaju, dok su tragovi krvi pronađeni u kući oštećene prilikom pretresa i vještačeni od strane vještaka za DNK vještačenja. Na temelju prethodno utvrđenih okolnosti sud je izveo pravilan zaključak da tragovi krvi optuženog i oštećene na kauču i jastučnici, te nestanak dušeka, čaršafa i jastuka, kao i okolnost da su lične stvari od oštećene bez kojih se nije mogla kretati (naočale, štap) ostale u kući, upućuju na jedini mogući zaključak da je optuženi usmrtio oštećenu na način opisan u izreci presude.

Braniteljica u žalbi ukazuje na razlike u iskazima svjedoka G.B.i V.C., budući da iz iskaza svjedoka V.C.ne proizilazi da je kauč na kojem je spavala oštećena imao ćebe, on ne pominje madrac, a po iskazu ovog svjedoka oštećena je svako jutro pospremala posteljinu, te da su prilikom pretresa kuće pronađeni čaršaf i deka o kojima je govorio svjedok Vitomir Cvijanović, pa imajući u vidu istaknute razlike, braniteljica je stava da je u pogledu dokazanosti navedenih okolnosti sud trebao primijeniti pravilo *in dubio pro reo*.

Ni ovi žalbeni navodi nisu doveli u pitanje pravilnost pobijane presude.

Prvostepeni sud je, kako to proizlazi iz datog obrazloženja pobijane presude, poklonio vjeru iskazu svjedokinje G.B., kćerke od oštećene, koja je izjavila da je po ulasku u kuću svoje majke primjetila da sa kauča u dnevnoj sobi nedostaju stariji nadmadrac, dušek, čaršaf i mala dekica koja je imala rese, „koji su bili tu, a sad ih nema“. Svjedok V.C.se u svom iskazu nije izjašnjavao o tome šta je on opazio da nedostaje iz kuće oštećene od posteljine, nego je izjavio da su na kauču na kojem je spavala oštećena bili „posteljina, jastuci, ćebad i to“, dok on nije iznio svoja saznanja o tome šta je nedostajalo sa kauča, nego da je od G.B.čuo da nema ćebeta, jastučića i šlifiera i da sumnjaju da je oštećena u te stvari „umotana“. Dakle, razlika u iskazima na koju ukazuje braniteljica optuženog ne odnosi se na neposredna saznanja, nego na prenošenje svjedoka V.C.onoga što je čuo od svjedokinje G.B., koja jedina ima neposredna saznanja o tome koje stvari su bile na krevetu i koje nedostaju. U takvoj situaciji, okolnost da svjedok V.C.prilikom prenošenja iskaza svjedokinje G.B.nije pomenuo da nedostaje i dušek, nego samo ćebe i jastučnica, nema značaj koji joj braniteljica nastoji dati i ne dovodi u pitanje vjerodostojnost iskaza svjedokinje G.B., koja je i iznijela ta neposredna saznanja.

Žalbeni navodi braniteljice o različitim dimenzijama madraca i kauča, te da bi madrac kao veći visio preko kauča, u cijelosti su paušalni i ničim nepotkrijepljeni, pa kao takvi ne mogu dovesti u pitanje pravilnost pobijane presude.

Braniteljica optuženog u žalbi osporava zaključak prvostepenog suda da je dokazano usmrćenje oštećene J.Đ., posebno da je optuženi prišao do kauča na kojem je bila oštećena i na njemu poznat način joj nanio ozljede koje su dovele do krvarenja i smrti. Posebno ističe da se prema presudi radnja usmrćenja ogleda u prilasku krevetu, pa postavlja pitanje kako je nekoga moguće usmrtiti prilaskom krevetu, te ukazuje da su paušalni i neutemeljeni navodi da je oštećena krvarila do mjere da je nastupila smrt, a za trag krvi pronađen na kauču ističe da se ne zna koliko je star, jer se vještak o tome nije mogao izjasniti i da pronađena količina ne podrazumijeva da je neko lišen života. Također braniteljica ističe da u tragovima krvi nije utvrđen puni DNK profil optuženog, nego samo podudarnost po haplotipovima.

I optuženi S.Ć. je u svojoj žalbi istakao da nema dokaza da je oštećena J.Đ. usmrćena.

Ovi žalbeni navodi nisu doveli u pitanje pravilnost pobijane presude.

Iz obrazloženja pobijane presude proizlazi da je tačno da tijelo oštećene J.Đ. nije pronađeno, ali je prvostepeni sud ocjenom niza dokaza i utvrđenih činjenica i okolnosti izveo zaključak da je ona usmrćena i to na način opisan u izreci presude. Tako je prvostepeni sud cijenio da iz iskaza svjedokinje G.B., kćerke od oštećene, te V.C., srodnika koji je živio u susjedstvu i svakodnevno bio kod oštećene i pomagao joj, proizlazi da je oštećena bila u dobi od 90 godina, da se jedino mogla kretati uz pomoć štapa i sa naočalama (dioptrija +10) bez kojih nije vidjela, a da je G.B. te stvari pronašla u kući oštećene, kada je došla da provjeri zašto joj se majka nije javljala. U kući nije pronašla oštećenu, koja se inače iz T. jedino kretala do ljekara po potrebi, a sa kauča na kojem je spavala nedostajao je dušek – nadmadrac debljine oko 5 cm, čaršaf i prekrivač, dok su na kauču pronađeni tragovi krvi oštećene. Policija je nakon prijave nestanka oštećene preduzela radnje potrage za nestalom osobom, u pet navrata su organizovane potrage u kojima je učestvovao veći broj pripadnika policije, službe Civilne zaštite, Gorske službe spašavanja i mještana iz naselja, korišteni su psi tragači i dronovi, ali tijelo J.Đ. nije pronađeno. Nadalje, mobitel od oštećene je nestao, a listing poziva telefonskog broja od oštećene, kao i iskaz svjedoka V.G., zaposlenika M:tela-a, pokazuju da se dana 31.07.2023. godine, mobilni uređaj oštećene udaljio iz područja baznih stanica koje pokrivaju selo T., a zatim isključio, da bi se nakon pet dana ponovo uključio na području baznih stanica za koje je svjedok V.G. potvrdio da ne pokrivaju područje sela T. i zatim trajno odjavio sa mreže, odnosno isključio. Sve ove okolnosti, čije postojanje odbrana nije uspjela osporiti žalbom, zajedno sa činjenicom proteka dužeg vremenskog perioda u kojem oštećena nije pronađena, cijenjene u međusobnoj vezi, i po ocjeni ovog suda upućuju na jedini mogući zaključak, a to je da je oštećena J.Đ. usmrćena u vrijeme navedeno u izreci presude, na kauču gdje su i pronađeni tragovi krvi, što je pravilno utvrdio prvostepeni sud u pobijanoj presudi.

Kako optuženi nije oglašen krivim da je oštećenu usmrtio prilaskom krevetu, nego nanošenjem ozljeda na njemu poznat način, to su bez osnova žalbeni navodi istaknuti u tom pravcu.

Optuženi nije oglašen krivim ni da je oštećenju nanio ozljede od kojih je iskrvarila i umrla na licu mjesta, od čega pogrešno polazi braniteljica u žalbi, nego da joj je, na njemu poznat način, nanio ozljede koje su dovele do krvarenja i smrti. Stoga ukazivanje na nedostatak tragova obilnog krvarenja ne dovodi u pitanje pravilnost utvrđenog činjeničnog stanja, posebno ako se ima u vidu da je utvrđeno da je optuženi oštećenu nakon usmrćenja zajedno sa dušekom, čaršafom i prekrivačem, na kojima po prirodi stvari ostaje najveći broj tragova usmrćenja u sličnim situacijama, odnio na nepoznato mjesto, a koji nikada nisu pronađeni.

Nemogućnost vještaka za DNK vještačenja Elme Silajdžić Pertef, da se precizno izjasni o starosti traga krvi koji je pronađen u kući oštećene (brisevi kauča, jastučnica), ne dovode u pitanje zaključak prvostepenog suda o nastupanju smrti oštećene na način opisan u izreci presude, budući da se osporeni zaključak suda i ne zasniva na vremenskoj odrednici pronađenih tragova krvi, nego na ocjeni ovog dokaza zajedno sa nizom drugih dokaza, kako je prethodno obrazloženo, gdje je niz posrednih dokaza vodio jedinom mogućem zaključku, a to je da je oštećena usmrćena na način opisan u izreci presude.

S obzirom na prethodno navedeno ne može se prihvatiti žalbeni prigovor braniteljice optuženog da nema dokaza o nastupanju smrti oštećene.

Braniteljica optuženog u žalbi navodi da je V.C.osoba koja je sa oštećenom svakodnevno imala kontakte, da je notorni alkoholičar, da je on znao gdje se nalazi rezervni ključ od kuće oštećene, što objašnjava činjenicu da nema tragova ulaska i izlaska iz kuće, zatim da je živio u zapuštenoj kući, bez prozora i vrata, a prema izjavi svjedokinje G.B., on je u noći 30.07.2023. godine dolazio i kucao na vrata oko ponoći, kada je sve bilo zaključano, što u svom iskazu negira, dok je prema izjavi „svjedoka Bojana“ rekao da je oštećena otišla kod doktora sa sinom od rođaka, koji je to negirao, pa slijedi da je V.C.izmislio tu priču. Braniteljica smatra interesantnim da je V.C.dolazio kod oštećene svake noći, a baš te noći nije došao, kao i da je DNK vještačenjem utvrđen trag sperme V.C.na kombinezonu oštećene pronađenom u kući, što je tužiteljstvo pokušalo objasniti sa mogućnosti da je oštećena sjela na mjesto gdje je V.C.urinirao, a odbrana je to isključila ispitivanjem vještaka, jer je u urinu V.C.pronađen trag krvi i sperme, a u tragu urina na kombinezonu nije bilo krvi, dok je vještačenjem utvrđen samo podudarnost haplotipa V.C., koji je isti za sve muške srodnike V.C..

Prigovor kojim ukazuje da je V.C.svakodnevno dolazio kod oštećene, te da je nejasno zašto je „baš taj dana“ slagao da je oštećena otišla doktoru, iznijela je u svojoj žalbi i majka od optuženog.

Ovi žalbeni navodi nisu doveli u pitanje pravilnost pobijane presude.

Iako to izričito ne navodi, braniteljica prethodno pomenute žalbene navode koncipira na način da V.C.označava kao mogućeg izvršitelja predmetnog krivičnog djela, kao što to proizlazi i iz žalbenih navoda majke od optuženog, što bi u daljnjem isključilo optuženog kao izvršitelja. Međutim, okolnosti na koje su se pozvale braniteljica i majka od optuženog po ocjeni ovoga suda nemaju značaj koji nastoje dati u žalbi i ne mogu dovesti u sumnju iznesene zaključke prvostepenog suda. Naime, nije sporno da je svjedok V.C.često konzumirao alkohol, opijao se i da živi u zapuštenim uvjetima. Prema iskazu svjedoka V.C.oštećena J.Đ. je njemu strina, što odbrana nije osporavala i on je od povratka oštećene u selo T. sa njom svakodnevno kontaktirao,

pio kafu, ručao i pomagao joj u poslovima koje ona nije mogla sama uraditi i, kako navodi, oštećena je njega praktično othranila, što niti jedan dokaz ne opovrgava. Takav odnos V.C.i oštećene podrazumijeva redovne kontakte, uključujući i znanje gdje se nalazi rezervni ključ od kuće (s obzirom da je oštećena imala 90 godina i živjela sama), ali nema niti jednog dokaza koji bi uputio na sumnju da je V.C. učinio nešto nažao oštećenoj. Takav značaj nemaju ni njegovi uvjeti života, niti često konzumiranje alkohola. U odnosu na navode o tome šta je svjedok V.C. izjavio u svom iskazu vezano za situaciju kada u jutro 31.07.2023. godine nisu pronašli oštećenu u njenoj kući, potrebno je ukazati da je svjedok V.C. na glavnom pretresu pitan na te okolnosti i pojasnio je da je njemu oštećena na „tri-četiri dana pred M.“ govorila da mora ići po lijekove, a na upit ko bi je vozio odgovorio je B.P. ili kćerka G., pa je u situaciji kada je u jutro 31.07.2023. godine nije zatekao u kući, na kojoj su roletne bile spuštene, kako kaže „zamislilo“ da je nije bratić odvezao da digne lijekove u Doboj. Ovakvo izjašnjenje svjedoka V.C., gdje on u situaciji kada nema oštećene kući „zamišlja“ gdje je mogla otići, pri čemu se veže za njene riječi od prije par dana da mora ići po lijekove, za ovaj sud ne ostavlja sumnju u vjerodostojnost njegovog iskaza, pa s tim u vezi ni ukazivanje od strane braniteljice u žalbi na ove okolnosti, uz pozivanje na iskaz svjedoka B.P. da on nije trebao voziti oštećenu (njegovu tetku) u Doboj po lijekove, ne dovodi u pitanje pravilnost pobijane presude.

Nadalje, okolnost da je svjedokinja G.B. u svome iskazu navela da je od V.C. čula da je 30.07.2023. godine oko ponoći kucao na vrata kuće od oštećene i da je sve bilo zaključano, ne dovodi njegov iskaz u sumnju, niti eventualno ukazuje da je V.C. počinitelj predmetnog krivičnog djela. Na okolnosti kada je zadnji put vidio oštećenu svjedok V.C. se u svom iskazu određeno izjasnio da je to bilo dan nakon proslave, oko 11,00 sati, kada je oštećena prala kosu, te je na izričit upit braniteljice izjavio da on u večernjim satima nije svraćao do kuće oštećene, nego je bio mamuran i spavao u svojoj kući. Po ocjeni ovog suda, iskaz svjedoka V.C. u tom pravcu nije osporen, a posredna saznanja svjedokinje G.B. o tome da je V.C. rekao da je i po noći dolazio do kuće od oštećene, nemaju značaj koji im braniteljica nastoji dati u žalbi i pravilnost pobijane presude ne dovode u sumnju.

U odnosu na okolnost da je na kombinezonu oštećene DNK vještačenjem pronađen trag urina u kojem se nalazila spermalna tečnost za koju je utvrđena podudarnost sa haplotipom V.C., prvostepeni sud je u obrazloženju naveo da je vještak Elma Silajdžić Pertef pojasnila da je moguć bio i sekundarni transfer, budući da sperme nigdje drugo nije bilo osim u tom urinu, pa su posumnjali da se radi o bolesnoj osobi, što je i utvrđeno naknadnim vještačenjem urina V.C., u kojem je utvrđen veliki broj eritrocita, te prisustvo sperme i hemoglobina. Vještak je pojasnila da bi do sekundarnog transfera moglo doći korištenjem istog toaleta, sjedanjem na isto mjesto oštećene, pa kako je utvrđeno da se u urinu V.C. nalazi spermalna tačnost, koja po mišljenju vještaka kao kisela fosfataza može dugo ostati, i do godinu dana, a da se hemoglobin mogao raspasti tokom vremena, a da tragovi krvi na kombinezonu, kako vještak navodi, „nisu bili baš svježiji“. Prvostepeni sud je prihvatio vjerodostojnim nalaz i mišljenje vještaka u navedenom pravcu, te je, imajući u vidu da je svjedok V.C. bio dosljedan, tačan i detaljan u svom iskazu, zaključio da se prethodno navedene okolnosti ne mogu dovesti u vezu sa usmrćenjem oštećene, što i ovaj sud, iz istih razloga, u cijelosti prihvata. Dakle, pozivanjem na okolnosti pronalaska DNK profila koji je po haplotipu podudaran sa profilom V.C., prethodno navedeni argumenti koje je dao prvostepeni sud, a koje je i ovaj sud našao ispravnim, nisu dovedeni u sumnju, pa je prigovor u tom pravcu ocijenjen neprihvatljivim.

Paušalno isticanje braniteljice optuženog da je „interesantno“ da je V.C.dolazio kod oštećene svake noći, a da baš te noći nije došao, bez dovodenja u vezu sa drugim dokazima ili okolnostima, nije dovelo u sumnju pravilnost pobijane presude. Isto tako, paušalnim isticanjem da je pronađena „sperma“ mogla biti bilo čija po muškoj liniji srodnika V.C., budući da nije utvrđeno da je bilo koji srodnik V.C.bio u kući oštećene, ne dovodi u pitanje pravilnost pobijane presude.

Isticanje u žalbi okolnosti da svjedoci B.Đ., M.Đ. B.P. i M.B. nisu imali saznanja da je neko dolazio u selo, ne može dovesti u sumnju pravilnost pobijane presude.

Ni okolnost da je prema iskazu svjedokinje M.Đ.oštećena dan prije nestanka, kada je odlazila iz njene kuće, rekla da je ne traže i ne pričaju o njoj ako je ne bude, sama za sebe ne dovodi u pitanje pravilnost pobijane presude. Ovo posebno kada se ima u vidu da iz dokaza koji su izvedeni ne proizlazi da je oštećena počinila suicid, dok tragovi nasilja u kući (pronađeni tragovi krvi), te utvrđeno prisustvo optuženog u kući oštećene, kao i nastanak tijela i dijelova posteljine na kojima je oštećena spavala, kao i mobitela, ukazuju suprotno, tj. da je oštećena usmrćena na način opisan u izreci presude kojom je optuženi oglašen krivim.

Pravilnost pobijane presude nije dovedena u sumnju žalbenim navodima braniteljice kojima ističe da se nije pristupilo stvarnoj potrazi nestale oštećene, nego da je samo raspisana potraga, ali da nisu izuzimani video nadzori i da je svjedok E.G.u tom pravcu lažno svjedočio da na video nadzorima nije ništa pronađeno, te da se u spisu ne nalaze dokazi koji bi potvrdili da se i nakon podizanja optužnice nastavilo sa traganjem za oštećenom J.Đ.. Naime, iz obrazloženja pobijane presude proizlazi da je prvostepeni sud utvrdio da je pretražen veliki dio terena u okolini kuće oštećene, da su u potrazi pored većeg broja policijskih službenika učestvovali i pripadnici Civilne zaštite, Gorske službe spasavanja i mještani sela T., da su bili uključeni i psi tragači, te korišteni dronovi za snimanje iz zraka, pregledani video nadzori, što sve proizlazi iz iskaza ispitanih svjedoka (J.B. i E.G.), a posebno iz izvještaja o pregledu terena sačinjenih na okolnosti potrage za nestalom J.Đ. (izvještaji od 05., 11., 12., 13. i 14.09.2023. godine). Kako ocjena tih konkretnih dokaza žalbom braniteljice optuženog nije dovedena u sumnju, neprihvatljivim se pokazuje žalbeni prigovor braniteljice da nije provedena stvarna potraga za nestalom J.Đ., dok tvrdnja da je svjedok E.G.lažno svjedočio ničim nije potkrijepljena. Okolnost da potraga nije zaustavljena ni nakon potvrđivanja optužnice, utvrđena je na osnovu iskaza svjedoka Jasenke Bajrić, čija vjerodostojnost nije dovedena sumnju paušalnom tvrdnjom da se o tome ne nalaze dokazi u spisu.

Okolnost da je optuženi S.Ć.od sredine augusta 2023. godine bio lišen slobode i da pretresom njegovog vozila nisu pronađeni tragovi od oštećene J.Đ., na što se braniteljica optuženog također pozvala u žalbi, ne dovodi u pitanje pravilnost zaključka prvostepenog suda da je optuženi učinio predmetno krivično djelo. Takav zaključak je zasnovan na ocjeni niza drugih dokaza, o čemu je prethodno bilo riječi, koja odbrana nije uspjela dovesti u sumnju.

Žalbeni navodi braniteljice optuženog da je prema iskazu svjedoka M.H. i analize podataka o korištenju baznih stanica vidljivo da je optuženi koristio intranet, odnosno da je „cijelu noć surfao po internetu“, pa da stoga nije mogao „istovremeno“ da izvrši radnje za koje izrekom prvostepene presude oglašen krivim, ne dovode u pitanje pravilnost pobijane presude. Naime, iako svjedok M.H. jeste izjavio da je iz listinga dostavljenih podataka korištenja baznih

stanica vidljivo da je u noći 30/31.07.2023. godine optuženi koristio internet i da ima jako puno signalizacionih podataka, on nije izjavio da je optuženi u toj mjeri koristio internet („surfao“) da od toga ne bi imao vremena za druge aktivnosti. U tom pravcu se svjedok uopće nije izjašnjavao, niti se takav zaključak može izvući iz listinga korištenja baznih stanica. Stoga je žalbeni prigovor u navedenom pravcu ocijenjen neprihvatljivim.

Žalbeni navodi braniteljice optuženog kojima ističe da sud nije ponudio pojašnjenje radnje iznošenja i prenošenja tijela do nepoznate lokacije, kako se na području T. kretao bez vozila i kako je došao do sela T., nisu doveli u pitanje pravilnost pobijane presude. Iz obrazloženja pobijane presude proizlazi da je prvostepeni sud utvrdio da je optuženi S.Ć., nakon što je usmrtio oštećenu Jovanku Đurić, istu zajedno sa prekrivačem, čaršafom i dušekom iznio iz kuće i odnio na njemu poznatu lokaciju. Takav zaključak proizlazi iz iskaza svjedokinje Goradne Babić, kćerke od optužene, koja je potvrdila da iz kuće nedostaju prekrivač, čaršaf i dušek, a da njena majka ni nakon višestrukih potraga nije pronađena, što su potvrdili i drugi svjedoci i izvještaji o izvršenim potragama. Okolnostima koje se tiču načina dolaska i kretanja optuženog po T. ma sud se nije bavio, jer se ne radi o činjenicama i okolnostima koje su nužne za postojanje predmetnog krivičnog djela i koje bi kao takve morale biti navedene u opisu krivičnog djela u optužnici, a time i izreci prvostepene presude.

Okolnost da niko od mještana sela T. nije opazio optuženog S.Ć. ne znači da on nije bio prisutan u vrijeme i na mjestu izvršenja krivičnog djela. Ovo posebno kada se ima u vidu položaj kuće od oštećene koja je izdvojena na jednom kraju sela i radilo se kasnim noćnim satima.

Bez osnova je žalbeni prigovor braniteljice optuženog da se podaci o baznim stanicama telefona optuženog i oštećene ne podudaraju, budući da iz iskaza svjedoka M.H. i V.G. proizlazi da se ti podaci ne moraju podudarati, posebno kada se radi o različitim mobilnim operaterima koji pružaju usluge navedenim mobilnim telefonima i kada su u pitanju telefoni različitih generacija, pa mogu koristiti i različite vrste signala (GSM, UMTS i LTE mreže), o čemu se ovaj sud izjasnio kod ocjene ranijih prigovora.

Optuženi S.Ć. u svojoj žalbi navodi da Policijska uprava Lukavac nije doprinijela pronalasku nestale J.Đ., te ukazuje na pritisak od strane EUFOR-a i ministra sigurnosti Nenada Nešića. Međutim, optuženi nije naveo kako su ovi „pritisci“ uticali na pravilnost i zakonitost pobijane presude, pa se kao paušalni takvi žalbeni navodi nisu mogli ni razmotriti.

Optuženi u žalbi dalje navodi da je sud prekršio član 241. stav 4. ZKP FBiH time što su u dokazni materijal uvršteni dokazi o pretresanju kuće oštećene J.Đ., o čemu odbrana nije imala saznanja i za koje dokaze je tužiteljica „rekla sudu da ih ne uvrštavaju“, te da i danas ne zna „o čemu je riječ i nismo od tužilaštva dobili ovaj spis“.

Ovi žalbeni navodi nisu osnovani.

Iz spisa predmeta proizlazi da je naredba za pretresanje kuće od oštećene J.Đ. i ostali dokazi, kojima optuženi prigovora, pribavljeni izvršenjem te naredbe, izvedeni na glavnom pretresu, a odbrana je imala pravo na uvid u sve dokaze nakon podizanja optužnice (optuženi ne tvrdi da mu je odbijen pristup dokazima), kao i da se izjašnjava neposredno o ovim dokazima prilikom njihovog izvođenja i u toku glavnog pretresa, što je uostalom braniteljice i činila.

Žalbeni navodi da je tužiteljica tražila da se ovi dokaz ne izvode nemaju uporište u spisu predmeta, obzirom da su dokazi koje optuženi osporava izvedeni na prijedlog tužiteljice.

Pravilnost pobijane presude nije dovedena u sumnju žalbenim navodima optuženog da je inspektorica Jasenka Bajrić napravila „veliki propust“ kada nije pozvala i saslušala u svojstvu svjedoka Anđelka Petrovića, jer je on osoba koja je prva ušla u kuću, dok su se inspektori Jasenka Bajrić i Edin Gafurević ogлуšili na pokazivanje naočala i štapa oštećene, kada ih je G.B.provela kroz kuću. Ovo iz razloga što optuženi ne konkretizira na koje okolnosti je trebalo saslušati kao svjedoka A.P. i zašto je njegov iskaz značajan za pravilnost i zakonitost pobijane presude, niti kakav je značaj za pravilnost pobijane presude to što su se pomenuti inspektori „ogлуšili“ na pokazivanje štapa i naočala od strane B.G.

Optuženi u žalbi navodi da je svjedokinja G.B.izjavila da joj je majka rekla da je prije par mjeseci pokradena, zatim ističe da je svjedokinja G.B. dok je trajala potraga za njenom majkom, iz druge sobe donijela deku i prekrila krevet, kao i da je izjavila da joj je V.C.desetak dana nakon nestanka Jovanke rekao da je dolazio do J. kuće oko 18,30 sati i vidio zaključana vrata i spuštene roletne, da bi opet dolazio oko 24,00 sati i zatekao istu situaciju, a što je kasnije u iskazu na glavnom pretresu negirao. Međutim, ovako formulisani žalbeni navodi su ostali nejasni, jer ih optuženi ne dovodi u kontekst pobijane presude na način da je na određeni način osporava, pa kao takvi nisu mogli biti ni razmotretni.

Neosnovanim je ocijenjen žalbeni navod da se s obzirom na izjašnjenje svjedoka V.G., koji je izjavio da je mobilni telefon od oštećene ugašen 01.08.2023. godine i nakon pet dana pauze ponovo upaljen na području bazne stanice M. 1, a da je posljednja poruka je zabilježena na području bazne stanica Doboj K., može pretpostaviti da je telefon od oštećene bio u posjedu nekoga ko je učestvovao u potrazi za nestalom J.Đ.. Naime, za takvu pretpostavku ovaj sud nalazi da nema osnova, budući da iz iskaza svjedoka V.G. proizlazi da se telefon od oštećene, s obzirom na njegovo tumačenje listinga baznih stanica, dana 31.07.2023. godine udaljio iz T., narednog dana ugasio, da bi pet dana poslije ponovo bio upaljen, a zatim ugašen na području baznih stanica M. 1 i Doboj K., što je svjedok V.G.protumačio da u tom trenutku telefon nije bio na području T.. Dakle, iz iskaza svjedoka V.G. proizlazi da se telefon oštećene udaljio iz T., ali ne i da je, kako to optuženi u žalbi tvrdi, bio u posjedu nekog učesnika potrage. Takva tvrdnja nije potkrjepljena nikakvim dokazima, pa je žalbeni prigovor u tom pravcu ocijenjen neosnovanim.

Optuženi u žalbi dalje navodi da iz iskaza svjedokinje M.Đ.proizlazi da je dana 30.07.2023. godine oštećena bila kod nje u posjeti i otišla kući oko 18.30 ili 19,00 sati, da bi je poslije pola sata čula kako sa nekim razgovara ispred svoje kuće, a to odgovara vremenu kada V.C.dolazi kod nje kada je slobodan. Međutim, ovi navodi nisu dovedeni u vezu sa presudom koja je predmet ispitivanja, nejasno je šta se njima osporava, pa se stoga ocjenjuju neosnovanim.

Optuženi u žalbi navodi da je tužiteljica „navlačila svjedoka da dadne odgovor kako njoj paše“ prilikom ispitivanja svjedoka Bojana Stjepanovića koji je izjavio da mu je V.C., bez da ga je on pitao rekao da oštećena treba ići doktoru i da je treba voziti neki M. Međutim, nije jasno šta se osporava ovim žalbenim navodima, pa kao takvi nisu mogli biti ni razmotreni.

Optuženi, koji je u toku glavnog pretresa nije davao iskaz, niti iznosio odbranu, u žalbi navodi da je dana 31.07.2023. godine vršio nelegalnu sječu šume, ali da ne može reći za koga jer

je u pitanju nelegalna sječa, da je dana 30.07.2023. godine snahi poslao poruku sa pitanjem dolazi li u B. uskoro, te da toga dana sa bratovim traktorom kosio travu, a iza 19,00 sati išao u G. po dijelove za motorku, dok je narednog dana ustao ujutro i krenuo za L.. Međutim, ovi žalbeni navodi optuženog ničim nisu potkrijepljeni, pa kao takvi ne mogu dovesti u sumnju zaključke suda zasnovane na ocjeni dokaza neposredno izvedenih na glavnom pretresu.

Pravilnost pobijane presude nije doveo u pitanje žalbeni navod optuženog da iz zapisnika o pretresanju kuće J.Đ. od 01.09.2023. godine slijedi da su izuzeti biološki tragovi iz dnevnog boravka i kupatila, a da je svjedok V.C.izjavio da u kući oštećene ima i mala soba koja se u izvještaju ne navodi i za koju je svjedok S.T.izjavio da je ona „čisto vizuelno skladište“, pa je propustom da se i ta soba pregleda prekršena naredba suda. Naime, u pomenutom izvještaju o izvršenju naredbe o pretresanju opisani su privremeno oduzeti predmeti iz kuće oštećene, pa kako nema naznake da su predmeti izuzimani iz male sobe, slijedi da u tom dijelu kuće nisu pronađeni nikakvi tragovi. Kako optuženi u žalbi ne konkretizira koji dio naredbe suda za pretresanje je prekršen, u tom pravcu se njegov žalbeni navod nije mogao ispitati.

Žalbeni navod optuženog da su iz njegovog vozila izuzeti predmeti, uključujući i radnu rukavicu koja je bila natopljena njegovom krvlju (jer je posjekao kažiprst) i poslani na vještačenje, kojim nije utvrđeno prisustvo njegovog DNK na rukavici, zbog čega optuženi zaključuje da njegove rukavice nisu „otišle na vještačenje“, odnosno da su zamijenjene, nije osnovan. Naime, na dokazu koji optuženi žalbom osporava – DNK vještačenje radne rukavice privremeno oduzete iz njegovog vozila, nije zasnovana prvostepena presude, pa se takav njegov žalbeni prigovor pokazuje neosnovanim.

Neosnovanim su ocijenjeni i žalbeni navodi optuženog kojima ukazuje da su na jastučnici iz kuće oštećene pronađeni sitni tragovi krvi veličine vrha igle, pa zaključuje takav trag može nastati samo „rasprštavanjem“, a ne prirodnim putem, te da je neko pametan uzeo njegovu rukavicu, stavio u otopinu i neku vrstu prskalice i tako je dobijen trag veličine vrha igle. Ovi navodi optuženog nisu ničim potkrijepljeni, a vještak Elma Silajdžić Petref nije izjavila da su tragovi krvi koje je vještačila mogli nastati samo na način kako to optuženi tvrdi, pa ovi žalbeni navodi nisu mogli biti prihvaćeni. Na isti način je ocijenjen i žalbeni navod optuženog u vezi okolnost da na štapu za hodanje oštećene nisu pronađeni otisci pogodni za daktiloskopsko vještačenje ukazuje da je neko prešao preko štapa sa nečim i uklonio tragove papilarnih linija, a ostavio DNK trag. Ni ovi žalbeni navodi ničim nisu potkrijepljeni, niti su vještaci za DNK ispitivanje i daktiloskopska vještačenja, koji su ispitani na glavnom pretresu, tako nešto potvrdili.

Bez osnova je i žalbeni navod optuženog da je nemoguće da su kroz kuću prolazile desetine ljudi, a da su pronađeni DNK tragovi samo od šest ljudi, budući da optuženi svoju tvrdnju da je trebalo biti pronađeno više tragova ne potkrjepljuje nikakvim dokazima, a argument da su kroz kuću prošle desetine ljudi, sam po sebi nije dovoljan za uvažavanje njegovog žalbenog navoda.

Optuženi nije potkrijepio pozivanjem na dokaze ni žalbeni navod da je na svojoj deki, koja je po izjavi svjedočkinje G.B.pronađena na klupi gdje je njena majka sjedila, pronađen samo trag pljuvačke koja pripada optuženom, ali ne i od oštećene, niti G.B.koja je dirala tu deku. Osim toga, argumenti na koje se optuženi pozvao, tj. da je deka na kojoj je sjedila oštećena i da je tu

deku dirala Gordana Babić, sami za sebe ne mogu opravdati tvrdnju optuženog da su na deki morali biti pronađeni i tragovi drugih osoba.

Žalbeni prigovor optuženog da svjedok M.H. kao „stručno lice nije adekvatno za ovaj posao“, jer je kao polaznu poziciju telefona optuženog uzeo grad Lukavac, da li u centru ili gore ili tamo ili negdje lijevo-desno, ovaj sud ocjenjuje neosnovanim. Svjedok je u više navrata odgovarao na pitanja odbrane da on ne može utvrditi precizno kretanje mobilnog telefonskog uređaja na osnovu listinga baznih stanica, pa je i njegov odgovor vezano za polaznu poziciju u skladu sa pomenutim i ne dovodi u sumnju vjerodostojnost njegovog iskaza.

Neosnovanim je ocijenjen i žalbeni navod optuženog da niko od svjedoka nije pojasnio kako i na koji način je došlo do zamjene sektora na M. 1 i M. 3 na baznoj stanici, o čemu je govorio svjedok V.G.. Naime, pomenuti svjedok je pojasnio da se usmjerenje antena baznih stanica (azimut) određuje od sjevera u pravcu kazaljke na satu, iz čega slijedi da je M. 1 morao imati azimut 80, a M. 3 310 stepeni, dok je on našao da su zamijenjena usmjerenja, što ukazuju na zamjenu sektora prilikom montaže. Dakle svjedok V.G. je pojasnio na osnovu čega je izjavio da je došlo do zamjene sektora antena na baznoj stanici M., pa se neosnovanim pokazuje žalbeni prigovor u tom pravcu.

Bez osnova je i žalbeni prigovor optuženog da svjedok M.H. nije htio odgovarati na pitanja odbrane, budući da je rekao da ne može utvrditi preciznu lokaciju telefona, nego samo područje na kojem se nalazi. Ovo iz razloga što navedeni odgovor svjedoka ne predstavlja odbijanje da odgovori, nego upravo odgovor na postavljeno pitanje odbrane.

Neosnovano optuženi u svojoj žalbi prigovara da je odbrana diskriminisana zbog toga što se svjedok M.H., koji je mjerio signale baznih stanica, u B. nije zaustavio i obišao oko kuće i mjerio u kući optuženog. Naime, iz istaknutog prigovora nije jasno u čemu se ogleda diskriminacija, niti kakav ona ima značaj za pravilnost i zakonitost pobijane presude, pa takav žalbeni prigovor nije mogao biti prihvaćen.

Žalbeni navod optuženog da je svjedok M.H. izjavio da je kod kuće optuženog dominantna bazna stanica H., da se po geografskom položaju H. nalazi desno od njegove kuće, a da je svjedok napravio liniju od njegove kuće na lijevu stranu koja siječe J.P., nije doveo u pitanje pravilnost pobijane presude. Svjedok M.H. se pozvao na rezultate mjerenja uređajem tzv. „Nemo Hendi“ kada je izjavio da je H. dominantna bazna stanica kod kuće optuženog, dok se optuženi u svom prigovoru poziva na geografske lokacije, ne na položaj baznih stanica i prostiranje signala, što ne može dovesti u sumnju izjašnjenje svjedoka M.H..

Pravilnost pobijane presude nije doveo u sumnju ni žalbeni navod optuženog da je neprihvatljivo izjašnjenje svjedoka M.H. prema kojem se na listingu baznih stanica za optuženog dana 30.07.2023. godine javlja bazna stanica D. Dž. u 22.42.55 sati, a zatim M. 1 u 22.45.40 pa potom M. 4., a da se ne javljaju bazne stanice D., P. i Lukavac, jer su to bazne stanice koje se nalaze između D. i M. a 1. Ovo iz razloga što je pomenuti svjedok pojasnio da se na listingu ne pojavljuje sve bazne stanice nego samo one na koje se telefon registruje kada je aktivan i da to što nisu navedene određene bazne stanice na konkretnom listingu ne znači da njihovog signala nema.

Žalbeni navod optuženog da je neprihvatljivo da svjedok M.H. nije znao odgovor na pitanje da li je bazna stanica M. stacionirana u Mjesnoj zajednici M., nego je samo pokazao na karti, nije doveo u sumnju vjerodostojnost iskaza ovog svjedoka. Ovaj sud ne nalazi relevantnim, niti optuženi u žalbi pojašnjava značaj pitanja u kojoj mjesnoj zajednici je smještena bazna stanica M..

Optuženi prigovora da je neprihvatljiva teorija da su pripadnici PU Lukavac utvrdili da na terenu nema nadzornih kamera čiji snimci bi mogli biti korisni za rasvjetljavanje predmetnog slučaja, te da optuženi smatra da ima bar pet objekata koji imaju video nadzor, a da pripadnicima PU Lukavac nije bilo u interesu tražiti. Međutim, kako optuženi ne konkretizira objekte za koje tvrdi da imaju video nadzorne kamere koji bi bili od značaja za ovaj predmet, takav žalbeni prigovor zbog paušalnosti nije mogao biti ni razmotren.

Neosnovanim je ocijenjen žalbeni prigovor optuženog da je tužiteljica izjavila da je u T.m.a kad padne mrak mračno kao u rogu, a da on nije vukodlak da bi smio hodati po mraku. Takva tvrdnja optuženog je paušalna i ničim potkrijepljena.

Također je neosnovanim ocijenjen žalbeni prigovor optuženog da je tužiteljica u završnim riječima pomenula da je na podu kuće dokumentovan otisak cijele šake, a to vještaci nisu pomenuli, iako je moguće da je taj podatak mogao riješiti cijeli slučaj. Iz spisa predmeta proizlazi da odbrana nije u navedenom pravcu prigovarala prilikom izvođenja dokaza na glavnom pretresu, dok paušalno pozivanje na mogućnost da navodni trag „riješi slučaj“ ne može dovesti u pitanje zaključke prvostepenog suda zasnovane na ocjeni konkretnih dokaza.

Neosnovan je i žalbeni navod optuženog da je on tužiteljici pisao molbu da ga ispita u istrazi, da je otišao kod nje sa svojom braniteljicom, ali da ona nije sačinila zapisnik, nego samo rekla da to njoj nije potrebno, budući da se radi o tvrdnjama bez ikakvog dokaza koji je čini vjerovatnom.

Pravilnost pobijanog rješenja nije dovedena u pitanje ni žalbenim navodom optuženog da ga je predsjednica vijeća omela u davanju završnih riječi, kada ga je prekinula i pitala šta je po struci, pa kada je on odgovorio da je bravar, rekla mu da ne bi ni dobio advokata da je pravnik, zbog čega je postao malo nerovozan i u završnim riječima „iznio samo trideset posto“. Naime, iz spisa predmeta proizlazi da je predsjednica vijeća optuženog prekinula kada je tražila od njega da se u završnim riječima drži predmeta raspravljanja i da ne priča o drugim predmetima. Iako je tačno da je predsjednica vijeća tom prilikom upitala šta je po struci i rekla mu da je dobio branitelja zato što je bravar, iz zapisnika o glavnom pretresu na kojem su date završne riječi je vidljivo da optuženi nije bio ograničen u nastavku davanja završnih riječi, zbog čega se neosnovanim pokazuju njegovi žalbeni navodi da ga je predsjednica vijeća opstruisala u njegovim pravima.

Optuženi je u svojoj žalbi iznio i niz navoda u kojima iznosi hronologiju glavnog pretresa i sadržaj pojedinih dokaza, a koji nisu koncipirani u formi prigovora i ne osporavaju pravilnost i zakonitost pobijene presude, zbog čega takvi žalbeni navodi nisu mogli biti razmotreni.

Majka od optuženog, M.Ć., u žalbi navodi da je izreka presude u suprotnosti sa njenim obrazloženjem, jer u dokaznom postupku nije utvrđeno da je oštećena imala ozljede i krvarenje

koji su doveli do smrti. Po mišljenju majke od optuženog, to je tako predstavljeno od političkog establišmenta Republike Srpske, koji optužuje političare u Federaciji Bosne i Hercegovine da su ubili oštećenu. S tim u vezi majka od optuženog ističe da je kćerka od oštećene predlagala policiji da locira telefon od njene majke koji je zvonio, ali su policajci rekli da je to skupo, iako je svima poznato da lociranje telefona može izvršiti OSA, pa slijedi da „od strane Federacije zaista nije postojala želja da se pronađe Jovanka“.

Ovi žalbeni navodi nisu osnovani.

Prije svega ovaj sud ističe da nema protivrječnosti izreke i obrazloženja presude po pitanju utvrđenja ozljeda kod oštećene J.Đ. i nastupanja smrti. Prvostepeni sud je optuženog oglasio krivim da je, između ostalog, oštećenoj nanio ozljede koje su dovele do krvarenja i smrti i za takav zaključak je sud dao sasvim određene razloge (str. 37). Navodi o umiješanosti političara u ubistvo oštećene, kao i navodi da je OSA mogla izvršiti lociranje telefona, ali da policija nije prihvatila prijedlog kćerke od oštećene da se locira njen telefon, ničim nisu potkrijepljeni i kao takve ih sud nije mogao uvažiti.

Majka od optuženog u žalbi navodi majke da bi se krivično djelo optuženog moglo eventualno kvalificirati kao kidnapiranje, iako ni za to nema dokaza, budući da je njen sin proglašen ubicom samo da bi se zadovoljila potraga i pritisak političara SNSD-a i ministra Nenada Nešića. Osim toga ističe da je na suđenju braniteljica optuženog htjela razjasniti doticanje telefonskih mreža na pojedinim uzvisinama novim vještačenjem, ali joj sud to nije dopustio, a njen sin je uhapšen samo na osnovu ranije osuđivanosti, budući da ga ni jedan od svjedoka nije vidio, niti pričao o motivu, a oštećena je rekla da je ne traže i ne govore o njoj.

Ovi žalbeni navodi nisu osnovani.

Naime, majka od optuženog u žalbi ne navodi zašto smatra da se krivično djelo za koje je optuženi oglašen krivim može kvalificirati samo kao „kidnapiranje“, budući da iz izreke proizlazi da je optuženi oglašen krivim za krivično djelo Ubistvo iz člana 166. stav 1. KZ FBiH, a u obrazloženju su (str. 40) dati određeni razlozi za takvu pravnu ocjenu djela koji žalbenim navodima majke od optuženog nisu dovedeni u sumnju.

Žalbeni navodi da je optuženi oglašen krivim da bi se zadovoljila potraga i pritisak političara ničim nisu potkrijepljeni, a u suprotnosti su sa ocjenom konkretnih dokaza koju je u obrazloženju dao prvostepeni sud, zbog čega ih ovaj sud ocjenjuje neprihvatljivim. Utvrđenje prvostepenog suda da je optuženi učinio predmetno krivično djelo se zasniva na ocjeni niza dokaza i to vještačenja DNK tragova iz kuće oštećene, iskaza svjedoka G.B., V.C. i drugih svjedoka, te ostalih dokaza objektivne prirode, koje je prvostepeni sud cijenio u međusobnoj vezi, dok se uopće ne zasniva na ocjeni okolnosti da je optuženi ranije osuđivan. Motiv za izvršenje predmetnog krivičnog djela u konkretnom slučaju nije utvrđen, ali on nije obilježje krivičnog djela Ubistvo iz člana 166. stav 1. KZ FBiH, dok majka od optuženog nije ukazala da se izostanak njegovog utvrđenja reflektuje na zaključak o pojedinim obilježjima predmetnog krivičnog djela.

Najzad, vezano za okolnosti da je oštećena rekla da je ne traže i ne govore o njoj, u spisu predmeta nema dokaza, niti majka od optuženog u žalbi ukazuje da je oštećena svojom voljom

negdje otišla, posebno kada se ima u vidu da su u kući pronađene i njene naočale i štap za hodanje, bez kojih pomagala se nije mogla ni kretati, a pregledima terena nije pronađeno njeno tijelo, dok su u kući pronađeni tragovi njenog usmrćenja (tragovi krvi oštećene), kao i biološki tragovi prisustava optuženog. Osim navedenog, kako majka od optuženog u žalbi ne navodi zašto smatra da je sud postupio protivno zakonu kada je odbio prijedlog odbrane za vještačenje, takav paušalan žalbeni prigovor nije mogao biti prihvaćen.

Žalbeni navodi majke od optuženog kojima ukazuje da za zaključak da je oštećena ubijena nije dovoljno to što su u kući pronađeni DNK tragovi optuženog, te da nije dokazano da je taj trag ostao 30.07.2023. godine su bez osnova. Ovo iz razloga što iz obrazloženja pobijane presude proizlazi da je zaključak o smrti oštećene sud zasnovao ne samo na pronađenim DNK tragovima optuženog u kući oštećene, nego i iskazima svjedoka o načinu života i mogućnosti kretanja oštećene bez njenih ličnih stvari (naočale i štap), pronađenim tragovima krvi na kauču oštećene, te rezultatima provedenih potraga za oštećenom, pa je u konačnici izveo zaključak da je dokazano da je oštećena usmrćena i to na način opisan u izreci presude. Nadalje, zaključak da je pronađene DNK tragove u kući oštećene optuženi ostavio upravo dana 30.07.2023. godine proizlazi iz okolnosti da je nakon tog datuma kćerka od oštećene došla u kuću i preuzela posjed, a ni ona, niti drugi svjedoci nisu vidjeli, niti dopustili optuženom da uđe u kuću. S druge strane, prije toga dana je oštećena živjela u svojoj kući i nije primjetila nepoznate osobe, budući da to nije rekla kćerki G.B. sa kojom se redovno čula, niti V.C., koji ju je posjećivao redovno.

Žalbeni navod majke od optuženog kojim ukazuje da je svjedok M.H. bio pristrasan i prešutio sve što je bilo u korist njenog sina, ovaj sud nije mogao ispitati jer ona ne navodi zašto smatra da je svjedok bio pristrasan i šta je to prešutio a što je u korist njenog sina.

Okolnost da u upravnom postupku oštećena J.Đ. nije proglašena umrlom, ne predstavlja smetnju za krivični sud da utvrđuje činjenicu nastupanja smrti oštećene kao obilježja krivičnog djela, pa slijedi da su žalbeni navodi u tom pravcu bez osnova.

U konačnici, žalbeni navod majke od optuženog da je prvostepeni sud donio presudu kojom je osudio optuženog radi smirivanja političke situacije, nisu ničim potkrijepljeni, a u suprotnosti su sa dokazima i njihovom ocjenom od strane prvostepenog sud datom u pobijanoj presudi.

Kako su žalbe braniteljice optuženog, optuženog i njegove majke izjavljene, između ostalog, zbog pogrešno ili nepotpuno utvrđenog činjeničnog stanja, a ne sadrže navode kojima se osporava odluka o izrečenoj krivičnopravnoj sankciji, ovaj sud je, u skladu sa odredbom člana 323. ZKP FBiH, postupio kao da navedene žalbe sadrže u sebi i žalbu zbog odluke o kazni koja je izrečena optuženom S.Ć., pa je u tom pravcu ispitao odluku o kazni sadržanoj u izrečenoj presudi.

S tim u vezi ovaj sud je utvrdio da prvostepeni sud optuženom prilikom odmjeravanja kazne kao otežavajuće okolnosti uzeo u obzir da je prilikom izvršenja krivičnog djela za koje je oglašen krivim pokazao naročitu upornost, na što ukazuje brojnost i disperzija tragova pronađenih u kući oštećene, da je preduzeo radnje prikrivanja i njegovu raniju osuđivanost, budući da je prema izvodu iz kaznene evidencije optuženi ranije osuđivan presudom Općinskog suda u Tuzli broj 032 0 K 07 000147 od 05.04.2027. godine zbog krivičnog djela Razbojništvo iz

člana 289. stav 1. KZ FBiH, na kaznu zatvora u trajanju jedne godine, presudom Kantonalnog suda u Tuzli broj 032 0 K 07 000014 od 11.02.2008. godine zbog krivičnog djela Neprijavljivanje krivičnog djela ili učinitelja iz člana 345. stav 1. KZ FBiH na kaznu zatvora u trajanju od jedne godine, a izdržao jedinstvenu kaznu zatvora u trajanju od jedne godine i deset mjeseci, presudom Osnovnog suda Brčko Distrikta Bosne i Hercegovine broj 096 0 K 000329 od 18.02.2010. godine zbog krivičnog djela Teška krađa iz člana 281. stav 1. u vezi sa članom 28. Krivičnog zakona Brčko Distrikta i presudom Kantonalnog suda u Tuzli broj 030 K 002222 10 od 10.09.2010. godine zbog krivičnih djela Silovanje iz člana 203. stav 2. u vezi stava 1. KZ FBiH i Ubistvo iz člana 166. stav 1. u vezi sa članom 28. KZ FBiH, na kaznu zatvora u trajanju od 14 godina, sa čijeg izdržavanja je otpušten dana 24.11.2022. godine odobrenjem uvjetnog otpusta koji traje do 27.02.2024. godine. Prvostepeni sud je posebno cijenio da je optuženi ranije osuđivan za isto krivično djelo i da je predmetno krivično djelo počinio za vrijeme trajanja uvjetnog otpusta, dok nije našao da postoje olakšavajuće okolnosti, pa je optuženog osudio na kaznu zatvora u trajanju od 20 godina, za koju je našao da je adekvatna za ostvarenje svrhe kažnjavanja iz člana 42. KZ FBiH, a u kaznu mu je uračunato vrijeme provedeno u pritvoru od 08.09.2023. godine pa do upućivanja na izdržavanje kazne zatvora.

Imajući u vidu otežavajuće okolnosti koje je u konkretnom slučaju prvostepeni sud uzeo u obzir kod odmjeravanja kazne optuženom, a koje odbrana optuženog nije osporavala, ovaj sud je stava da je izrečena kazna zatvora u visini propisanog posebnog maksimuma kazne za predmetno krivično djelo (kazna zatvora u trajanju od 20 godina) opravdana, pri čemu se ukazuje da poseban značaj ima ranija osuda za isto krivično djelo, te okolnost da je predmetno krivično djelo optuženi počinio za vrijeme trajanja uvjetnog otpusta koji mu je odobren u odnosu na kaznu po toj presudi, što je prvostepeni sud pravilno cijenio u smislu odredbe člana 49. stav 2. KZ FBiH. Ovako odmjerena kazna je u okviru zakonom propisane kazne za predmetno krivično djelo, a i po ocjeni ovog suda neophodna je za postizanje svrhe kažnjavanja, posebno uticaja na optuženog da ubuduće ne čini krivična djela i poticanja njegovog prevaspitanja, kao i ostalih ciljeva koje u smislu člana 42. KZ FBiH kazna treba da postigne.

Imajući u vidu prethodno navedeno, valjalo je, primjenom odredbe člana 328. ZKP FBiH, žalbu braniteljice optuženog S.Ć., žalbu optuženog S.Ć. i žalbu M.Ć., majke od optuženog, odbiti kao neosnovne i potvrditi prvostepenu presudu.

Zapisničarka
Živana Roić, s.r.

Predsjednik vijeća
Dragan Čorlija, s.r.